
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

HER an giderek kaotikleşen bir Dünyada, maddesel dünyaya bedenlenmiş ruh varlıkları olarak, bitmez bir gayret içerisinde çabalayıp duruyoruz. Yapılan her gayret, alınıp verilen her enerji, bütün sistemin işleyişini etkilediği gibi tüm varlıkların bireysel gelişimlerine de katkıda bulunmaktadır.

Bizlerle gayet güzel bir ahenk içerisine girmiş olan bir varlık, bizim iç ve dış dinamizmimizin yaratmış olduğu alan içerisinde muhafaza altındadır. Kendisine lazım olan enerjiyi, bizim yarattığımız alandaki enerjiden kolaylıkla çekip alır.

Dolayısıyla herhangi birimizin gelişmesi bir başkasının gelişmesine de hizmet etmektedir. Çünkü geliştığımız sürece alanımızı da genişletiyor ve o alanın içerisinde daha yoğun bir enerjinin birikmesine sebep oluyoruz. Oradaki enerji hiç tükenmiyor, aksine sürekli olarak yükseliyor.

Her bir bakış açısı pencerimizi genişletmemizi sağlıyor ve ruhsal zenginliğimiz bir kat daha artıyor. Dünya insanı bu kaosta tam sürat bu artırımı yapmak için, içinde bulunduğu tüm imkanları zorlamakta azimli görünüyor.

Toplumumuzdaki enerji seviyesinin yükselmesine yeni bir katkıda bulunmak üzere BİLYAY ve MTİA olarak 23-24 Mayıs 2009'da 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansını gerçekleştirmeye karar verdik. Bilgi paylaştıkça enerjisini de yükseltir. Sizlerle uzun bir aradan sonra yeniden bu enerji artırımını paylaşmayı gönülden diliyoruz. Bize, dolayısıyla kendinize, bir fırsat tanıyın ve ajandanızda şimdiden yer açın...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Arif Ümit YILMAZ

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2008 Sayı: 584 Cilt: 49

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:

Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 4 YTL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5,4 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 48 YTL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 40 YTL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 65 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %20 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli)	250 USD
Ön Kapak İçi	100 USD
Arka Kapak İçi	100 USD
İç Tam Sayfa	75 USD
İç Yarım Sayfa	50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite-Dünyada ve Kozmosta Evlilik** Ergün Arıkdal
- 10 **Beynin Kuantum Boyutu**
Var mıdır? Danah Zohar Dr. Ian Marshall
- 15 **İlahi Kamçı**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 16 **Bilincin Değişimi ve Tekamül İlişkisi** Fadime Emir
2. Bölüm
- 22 **Batıl İnançlar ve Dua** G. M. Roberts
- 26 **Bütün İnsan** Zülal Çevik
- 32 **Kendini Gözleme** Maurice Nicoll
- 38 **Geçmiş Yaşamlarımız Bugünümüzü Nasıl Etkiliyor?** Günay Yalçın
5. Bölüm
- 42 **Ölen Yakınlarımızdan Gelen Mesajlar** Dina Guirguis
- 44 **Gelişim-Öğrenme Açısından Ahlaki Bilincin Evreleri ve Ruhsal Yansımaları** Aytuğ A. Şentürk
2. Bölüm
- 52 **Ötelem Deneyleri** Dr. Gary E. Schwartz
1. Bölüm
- 58 **Trans, Poseyon ve Vecd Hali** Frederic W.H. Myers
2. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Dünyada ve Kozmosta Evlilik

Ergün Arıkdal

KAİNATTAKİ insanların yani beşer varlığının payına düşmüş olan ortak alan mekanizmalarının en küçüğü ve en değerlisi olan aile, evlilik meselesi, sadece materyalist ölçülerle veya sosyal anlayışlarla, toplum anlayışıyla ele alınması pek tatminkar olmayan bir durumdur. Evlilik insanların güç birliği, cinsel birlik, yaşam birliği, dostluk, arkadaşlık vs. isimleri altında meydana getirdikleri bir ortak alandır. Aile, kainatta mevcut olan birleşik alanın, büyük evren alanının çekirdeğini, ilk nüvesini meydana getirir. Burada, farklı ihtiyaçlar ve birbirinden farklı ruh halleri içerisinde bulunan iki varlığın kendi irade beyanları ile, kendi istekleriyle oluşan bir şey vardır ve bu çok önemlidir. Çünkü bizi buradan kainatın sonsuzluğuna kadar götürebilecek olan yegane enerji, istektir. İsteğimiz olmadığı sürece bir yerden bir yere kımlıdayamayız bile. Kainatın iki büyük enerjisini temsil eden pozitif ve negatif enerji kendi ana fonksiyonlarını yani yaratıcı fonksiyonlarını gerçekleştirebilmek için bir araya gelir. Bu, bu yapıcı enerjilere sahip iki varlığın, kendi istekleriyle, iradeleriyle vazifelerini her yönüyle gerçekleştirebilmeleri için sahneye konmuş bir oyundur. Evlilik bir oyundur; fakat geçici bir heves şeklinde değildir, kozmik bir oyundur, kozmik bir sahneye konuştur. Oyuncuları erkek ve kadın olmak üzere çok önemli ve çok zor iki rolü üzerlerine almışlardır. Yaratılış oyununun da, büyük kozmik aile birliğinin çekirdeğini meydana

getirmek üzere üstlendikleri büyük rolü oynarlar. Kainat sahnesine konan en büyük oyunlardan bir tanesi de evlilik oyunudur. Ve işte burada, bu iki yaratıcı enerjinin bir araya gelişinin tezahür şeklini görürüz. Kainat zaten bu iki enerjinin bir araya gelişinden meydana gelmiştir. Temelde pozitif ve negatif enerji olarak ele aldığımız bu hususlar, ruhsal enerjiyle zaman enerjisinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Zaman enerjisini kadın, dişi temsil eder; ruhsal enerjiyi de erkek temsil eder. Temelde bu vardır. Yani pozitif enerji dediğimiz şey, ruhsal enerjidir ve eğer dişiliğin ifade edilmesinde kullanıyorsak, negatif enerji de zaman enerjisini temsil eder.

Demek ki evlilik, ruh enerjisiyle zaman enerjisinin bir araya gelmesi demektir ki bu, yaratılış demektir. Her evlilik, kozmik bir yaratılışın ortaya konuluşu demektir. Ancak buradaki kozmik yaratılış bazı kazalara uğrayabilir çünkü bu yaratılış, kozmik enerjinin fizik plandaki tezahürüdür. Hem ruhsal enerji hem de zaman enerjisi aynı zamanda kozmosun enerjileridir, kozmosu meydana getiren enerjilerdir. Bunların madde kainatı içerisindeki tezahürleri de çeşitli seviyelerdedir. Astralde, mantalde, eterik planda, fiziki planda ayrı ayrı olmak üzere her planda ayrı gözükürler. Ve nihayet fizik planda, organik sahanın üstün organizmalarında veya insan tabiatına ait görünümünde, tezahürlerinde de evlilik tarzında ortaya çıkarlar. Bu olayın fonksiyonu üremektir, insan neslinin çoğaltılmasıdır. İnsanların içgüdüleri vardır ve bu içgüdülerin en güçlülerinden bir tanesi cinsel içgüdüdür. Bunun karşılıklı olarak

tatmin edilmesi gerekir fakat bundan da önemlisi, çocukların doğmasıdır. Hatta bazı spiritüalistlerin de iddia ettiği gibi aslında tüm mesele enkarnasyonları sağlamaktır.

Görünenin arkasındaki görünmeyenin ilk öğrenildiği, alışıldığı, talim edildiği yer, evliliğdir. Birçok insanın evliliklerinin, ortak alan kurabilmek için gerekli olan esneklik ve uyum sağlama becerisini daha erken kazanmak sebebiyle veya başka türlü ihtiyaçlarının bundan daha öncelikli olması sebebiyle bittiğini görüyoruz. Ancak bu hiçbir zaman, gerçekte evliliğin değer yitirdiği manasına gelmez. O varlığın kendisine has, özel bir tecrübedir bu. Varlığın ihtiyacına göre, evliliğin mevcudiyeti ya da evliliğin bitişiyle bozulan ortak alan sebebiyle meydana gelen birtakım olaylar, eprövler varlık için eşit derecede faydalıdır. Yani her ikisi de, yine varlığın kendi seçtiği yönde, yine kendi hedefine göre ayarlanmış olan hususlardır.

İşte, spiritüel ve metapsişik açıdan ele alındığında; yeryüzünde yaşayan insanların evlenmeyi tercih etmelerinin ve bir bakıma da bunu yaşamaya zorlanmalarının sebepleri bunlardır. Evliliği iki kişi arasındaki bir elektrik akımı gibi düşünebilirsiniz. O varken arada bir diyalog vardır. Elektrik akımı kesildiğinde diyalog da kesilir ve bir anda kendi kendinize kalırsınız. Belli bir merkezden gelen enerji ve bilgi akımının aniden ortadan kalktığını düşünün, muhakkak ki bu durum hepimizi çok sarsacaktır. İşte, evli olmak ve evli olmamak meselesi aşağı yukarı buna benzeyen bir iştir. Evliliği bitirmek ya da devam ettirmek konusu bazen sizin elinizdedir, bazen de

ortada elinizde olmayan bir durum vardır.

Evlilik hakkında birtakım sözler söylenebilir. Fakat her ne olursa olsun ezoterik manada evlilik önemli bir konudur. Bu, netice itibarıyla bir temsildir, bir tezahür şeklidir, kozmik bir evlilik. Yoksa kozmik evlilik bazı kişilerin bahsettiği gibi, bizim, kozmosda bir benzerimizle evleneceğimiz manasına gelmez. Kozmik evlilik, kozmosun büyük bir ahenk ve birlik içerisinde olması, ortak alanlar içerisinde hep beraber bulunması demektir. Mesela biz, dünya ve bize benzer diğer planetlerle beraber, güneş ailesi içerisinde bir kozmik evlilik yaşıyoruz. Kozmik evlilik bir sistemi meydana getirir, sistemler meydana gelir.

Eril-Dişil Ortak Alanı

BİR OKUYUCUMUZ, “Erkeklerin kadınlara yönelik baskıcı tavırları ile gerek eşlerinin gerekse kendilerinin pozitif yönde gelişmelerini engellemeleri bana çok acı geliyor,” diyor.

Evet, bu, görünüş itibarı ile böyledir. Fakat acaba neden böyle olmaktadır? İçinde bulunduğumuz dönemin, gelişme olanakları açısından çok zengin bir dönem olduğu söylenmesine rağmen, acaba bu gelişme olanakları hangi prosedürde, hangi çalışma şartları altında gerçekleşmektedir? Bu sadece kültürel ya da teknolojik bir gelişme midir? İnsan varlığının kendi özünde, kendi şuur düzeyinde hiçbir gelişme yok mudur? Radyolarda, televizyonlarda yapılan konuşmaların çoğunda bunlar hiç dikkate alınmamakta, bütün değişikliğin kültür alışverişinden ve

birtakım teknolojik imkanların bu kültür alışverişi ile entegrasyonundan meydana geldiği ifade edilmektedir. Aslında faydalı olacak şekilde en basit bir yoruma dahi rastlanmamaktadır. Oysa bir değişimin yaşanmakta olduğu, statükonun yıkıldığı, insanların şu zamana kadar meydana getirmiş oldukları her türlü yapının yozlaşmakta olduğu, sıvalarının döküldüğü, duvarlarının yer yer çatladığı ve tavanlarından sular akmaya başladığı ortadadır. Biz bunlara dejenerasyon belirtileri, dejenerasyon görüntüleri ve etkileri diyoruz. Değişimin doğal bir sonucu olarak dejenerasyon vardır. Dejenerasyon ortaya çıktığında, dejeneratif olaylarla karşılaşmaya başladığımızda, değişim başlamış demektir. Bir realite başka bir realite tarafından, daha yüksek, daha gelişmiş bir realite tarafından itilir, dışlanır. Biz dışlanma olayına dejenerasyon, yozlaşma diyoruz. Çünkü bir realite insanların elinde hakikaten de giderek yozlaşıyor, hiçbir işe yaramaz hale geliyor. Bir müddet elimizde tuttuğunuz, pırl pırl gördüğümüz her şey bir müddet sonra tamamen yara bere içinde kalıyor, kokuşmuş bir hale geliyor ve onu atıyorsunuz. Bazen rüyalarımızda bu tür şeyler yaşarız. Elimize aldığımız çok güzel gözükken bir şey birdenbire çok kötü, pis kokulu, çirkin renkli acayip bir şeye dönüşür. İşte bizim dejenerasyon durumumuz da bu şekildedir.

Erkeklerin kadınlara yönelik davranışları da bu sebepten ortaya çıkıyor. Çünkü dejenerasyon dişil prensibi de, eril prensibi de etkiliyor. Dolayısıyla geçmiş realiteleri ile ilgili değer yargılarında farklılıklar oluşmaya başlıyor. Bu değişim de bir teşevvüş, şaşkınlık, isabetsizlik, karmaşıklık devresi geçirilmesine ve bu nedenle de bazen baskıcı tavırların oluşmasına sebep

oluyor. Yoksa bu durum, istenerek yapılan, zulüm olsun diye yapılan, bir karakter bozukluğundan, nevrozdan ya da sadece egoizmadan, bencillikten ileri gelen bir şey değildir. Erkeklerin böyle bir duyguyla hareket ettiklerini zannetmiyorum. Dejenerasyon etkisi kadınlarda da, erkeklerde de farklı şekillerde tezahür ediyor. Demek ki artık, alıştığımız erkek tavrının değişmesi gerekiyor. Artık erkekliğin bağırarak, çağırarak, kırıcı olmak, şiddet uygulayarak üstünlük sağlamak manasına gelmediğinin anlaşılması gerekiyor. Burada kadınlarımızın eril prensibin gelişmesi hususunda gösterdikleri tahammüle teşekkür etmek lazım. Onlar, erkeklerin alışmış oldukları davranışların haklı bir tarafı olmadığını, kendilerini feda edercesine reaksiyon vererek yani onların tepkilerine karşı durarak, onlara göstermektedirler. Gelelim ikinci duruma: Aynı dejenerasyon meselesi kadınlar için de geçerlidir. Kadınlar da erkekler gibi bu dejeneratif

etki altında kalmaktadırlar. Hepimiz bunu etrafımızda gözlüyoruz. Mesela feminizm hareketini ele alalım. Feminizm hareketinin temelinde, dişil ilkenin işlerliğinin kaybolması meselesi yatar. Dişil ilke kozmosta, tabiatta, kainatta mevcut olan hakiki fonksiyonunu yapar durumda değildir. O da dejenerasyondan payını almıştır ve bu fonksiyonun dışında birtakım fonksiyonlar, birtakım işlevler aramakta, kendine göre birtakım yasalar icat etmeye çalışmaktadır. Yani dişil ilke de dişillikini kaybetmiştir. Erkek ilke nasıl tıkanmalar sebebiyle doğru çalışamaz hale gelmişse, yanlış reaksiyonlar veriyorsa; beğenilmeyen, istenilmeyen, hoş gitmeyen, vicdana, sevgiye, işbirliğine, dayanışmaya uymayan, genel yasalara uygun düşmeyen durumları varsa, aynı şey dişil prensip için de geçerlidir. Onlar da feministlik, dişillik ilkesi altında gerçek ilkelerini kaybetmiş durumdadırlar. Hakiki şefkat ilkesini, sevgi ilkesini, doğurganlık, yaratıcılık, himaye edicilik, koruyuculuk ilkesini

kaybetmiş ve tamamen dışa yönelik bir çeşit bağımsızlık ifadeleriyle -ekonomik bağımsızlıklar, duygusal bağımsızlıklar, hukuki bağımsızlıklar- hep bağımsızlık peşinde koşma meselesiyle işi ele almaya çalışmaktadırlar. Bu tarzdaki isteklerinin her biri, onun dejeneratif bir etki altında hızla ilerlemesine sebep olmaktadır. Spiritüel açıdan dişil ilkenin yaşamdaki uygulamaları giderek zayıflamaktadır. Daha üst bir raelitenin baskısı altında kendi ana fonksiyonunu kaybetmeye başlamıştır.

Dikkat ederseniz bütün Türkiye'deki televizyon programlarında kadın bir istismar konusudur ve bunu kendisi istemektedir. Bütün o dayak olayları, taciz olayları hatta her eğlence programına dansözlerin çıkarılması, aklı başında erkekleri gerçekten de çok rencide etmektedir. Zannetmeyiniz ki, erkeklerin tamamı bu tarz tutumları onaylıyorlar. Peki acaba kadınlar kendilerinin bu şekilde bir meta haline getirilmesine niçin müsaade ediyorlar? Önce bunu düşünmek ve bu meseleleri halletmenin yoluna gitmek lazım. İlkemiz şu: Dişil ilkenin yaşamdaki uygulamaları giderek zayıflamakta, dejenere olmaktadır. Birlik ve beraberlik yasaasının icaplarına eril kolektif şuur dışı tarafından bir çeşit tepki de vardır. Bu, eril ilkenin yahut eril ilkeyi taşıyan erkeklerin birbirini eğitmesi ile, birbirine örnek olması ile meydana gelmemektedir. Adeta eril bir kolektif şuur dışı işleyiş tarzında, birlik ve beraberlik yasaasının

icaplarının olmadığı görülmektedir. Erkeğin kadınla, kadının erikle olan dayanışması bugün söz konusu değildir.

Bu değişim devresi içerisinde eşlerin "Ben eziliyorum, o eziyor" tarzında düşünmekten ziyade hep beraber, Birlik ve Beraberlik Yasası'nı kavrayıp sırt sırta vermeleri ve doğadan ya da toplumdan gelecek her türlü sarsıcı, ezici, yok edici etkiyi nasıl göğüsleyeceklerinin, kendi birlik ve beraberliklerini nasıl devam ettireceklerinin, önce kendi evlerindeki birlik ve beraberliği nasıl devam ettireceklerinin ilkelerini bulmaları gerekmektedir. Birtakım basit isteklerle,

basit çıkarlarla, "Efendim, sen şunu yapamıyorsun, ben bunu edemiyorum.

Sen beni tatmin edemiyorsun. Ben mutlu değilim," gibi daimi şikayetlerle, birlik ve beraberliği bozmamaları gerekir. Çünkü aslında hiç kimse mutlu değil. Gayet ilkel bir şekilde insanlara birtakım modellemeler

yapılıyor. Bu durum, adamın bir çift iyi söze ihtiyacı varken, "Simit yer misin?" demeye benziyor. Yahut adamın dişi ağrıyor, siz ona gidip, "Bak sana dondurma getirdim," ya da "Bir fincan çay içer misin?" diyorsunuz. Oysa çürümüş dişi ağrıyan insanın ihtiyacı onlar değildir; o, o anda dondurma yiyemez, yahut sıcak çay içemez. Aile hayatlarında da Yardımlaşma ve Dayanışma'yı bu şekilde anlarsak, bunlar sonunda bize hiçbir şey getirmeyecektir. Siz istediğiniz

kadar iyi niyetli, yüce gönüllü olun, asıl önemli olan karşınızdakinin ihtiyacını karşılamaya yönelik bir şeyler yapmaktır.

Bu ulusun erkekleri zannedildiği gibi baskıcı, darpta bulunan, sıkıntıya sokan varlıklar değillerdir. Onların da hayatlarında çok büyük problemleri vardır. İş hayatında da, aile hayatında da çok büyük stres altındadırlar. Herkes stres altında. Ve yapılacak en güzel iş, “O baskı yapıyor, bu baskı yapmıyor, ben feministim, o maskülist” gibi ayrımcılıklarla, bölücülüklerle değil; birlik ve beraberlik içerisinde hayatın baskısına katlanmaya çalışmaktır. Daha üstün realitenin bizi başka bir yere götürmek için yaptığı bu zorlamalara karşı nasıl daha kolaylıkla uyum sağlayabileceğimizin, esneklik gösterebileceğimizin, ortak alanlar yaratabileceğimizin çarelerine bakmak lazım. Hem erkeklerin hem de kadınların, yani her insanın aile içinde, işyerinde, yolda ya da başka herhangi bir yerde birlikte olduğu insanlarla ortak alanlar kurması gerekmektedir. Çünkü yüksek realite bizden bunu istemekte ve adeta bir borazanla bize şöyle bağırılmaktadır: Birbirinize karşı hoşgörülü ve esnek olun. Hepiniz yüce varlıklarsınız ve bu doğa içerisinde, bu kainat harikası içerisinde hepinizin bir yeri var. Her biriniz ruh taşıyan, ruh varlıkları olarak beden taşıyan varlıklarsınız. Birbirinize esnek davranın. “Burası benim yerim,” diyerek etrafınızda kaskatı bir sur, bir duvar kurmayın. Herkes bir yerlerde yerleşmek, bir yerlerde kendi gerçekliğini, kendi realitesini ortaya koymak zorundadır. Bir aplikasyon içerisinde, bir tatbikat içerisinde olmak zorundadır. Bunu bilmek, esnekliğin başındadır. Ondan sonra uyum sağlamak gelir. Bu sofranın dışında başka sofa yoksa, bu masanın dışında başka masa yoksa, burada konulmuş

olan yemekten başka hiçbir yerde yemek bulamayacak, yiyemeyeceksiniz; buradaki yemeklerden size uygun olanları seçip yemeniz gerekir. Bu kaba misal, uyum için verdiğim bir misaldir. Çünkü bu hayati bir iştir, yemek yemediğiniz zaman öleceksiniz demektir. Asgari müşterekte birleşerek bir esneklik içinde, her şeyden biraz yiyerek, falan yemekten yoksa diğerinden yiyerek, eksikliği telafi edip, balans içerisinde, denge içerisinde birtakım çalışmalar yapmak zorundayız. Demek ki, uyum sağlamamız söz konusu.

Birlik ve Beraberlik Yasası’nı uygulayabilmek için esnek olmak, uyum sağlamak ve ortak alan yaratmak zorundayız. Bunlar üzerinde erkek ve kadın kardeşlerimizin kafa yormaları ve bu işin nasıl olabileceği hususunda bir mekanizma geliştirmeleri gerekiyor. O zaman bu problemler kendiliğinden ortadan kalkar. Bizim sorunumuz uyum sağlayamamak, ortak alan kuramamaktır. Hiç kimsenin böyle bir niyeti olmadığı için herkes, “Sen benim dairemin içerisine gel,” demektedir. Biri kadına, diğeri erkeğe ait iki tane daire olduğunu farz edelim. Kadın, “Sen benim daireme gel,” diyor. Erkek de, “Hayır, sen benim çemberime gel,” diyor. Halbuki o iki çember bir araya getirilebilse, çemberlerin birbirini kesmesi ile ortada, her ikisinin de içinde bulunduğu bir ortak alan meydana gelir. Daha sonra, bu çemberler yavaş yavaş birbirinin içine doğru ilerler ve iki çember tek bir çember haline gelir. Yani tam bir ortak alan kurulur. Ne erkek kadına tahakküm eder, ne de kadın kocasına hükmetmeye çalışır. Böylece, sırt sırta bir hayat içerisinde iki büyük enerji, eril ve dişil enerji, başka enerjilerin meydana gelmesi için gayet dengeli ve faydalı bir şekilde çalışırlar. □

Beynin Kuantum Boyutu Var mıdır?

*Danah Zohar
Dr. Ian Marshall*

KUANTUM TEORİSİ 20. yüzyılın dört yeni biliminden biridir. İlk olarak atomun içindeki küçücük mikrodünyanın davranışlarını açıklamak için formüle edilmişti ama bugün biliyoruz ki, bu teorinin tarif ettiği çok farklı fiziksel davranışlar, çok daha büyük yapılara da uygulanabilmektedir. Lazer ışınları ve nötron yıldızları kuantum aygıtlarıdır. Silikon çipler kuantum ilkelerine göre çalışırlar. Aslında yeni bin yıla birlikte başladığımız teknolojinin büyük bölümü kuantum teknolojisidir.

Hatta süper hızlı, var olanlardan çok farklı “düşünebilecek” kuantum bilgisayarları üzerine ümit verici araştırmalar yapılıyor.

Kuantum teorisi fiziksel davranışı belirsiz ve “bütüncü” diye tarif eder. Bizi ilgilendiren kısım kuantum bütüncülüğüdür. Bu bağlamda bütüncülükle anlatılmak istenen şudur: Bir kuantum sistemindeki birçok tekil parça öylesine bütünüyle entegre olmuştur ki tek bir birleşik bütün gibi davranmaktadırlar. Bir lazer ışınındaki tekil fotonların sınırları, örneğin, o kadar üst üste binmiştir ki ışın sanki tek bir büyük foton mevcutmuş gibi davranır. Bu nedenle lazer ışığı çok odaklanmıştır.

Bu kuantum bütüncülüğü özelliğine uç noktada sahip olan kuantum yapılarının oluşturduğu bir özel sınıf vardır. Bunlar adlarını Einstein ve Hintli fizikçi Bose'den alan Bose-Einstein yoğunlarıdır. Lazer ışınları, süper akışkanlar ve süper iletkenler neredeyse mükemmel Bose-Einstein yoğunlarıdır. Eğer bu tipten kuantum yapıları beyinde bulunsaydı, bu bizim tekil sinirlerimizin hepsinin ya da büyük bir bölümünün tek bir sinirmişçesine eşzamanlı davranmalarını sağlardı. Böyle kuantum faaliyetleri şuurun özel birliğini açıklayabilir. Bu, tek bir şuur deneyimi alanı oluşturmak için kaç tane ayrı ayrı ilk-şuur parçacığının kombine olabileceğini de açıklayabilirdi.

Şuurla ilgili kuantum teorileri, 1930'larda biyolog J. B. S. Haldane tarafından ortaya atılmıştır.

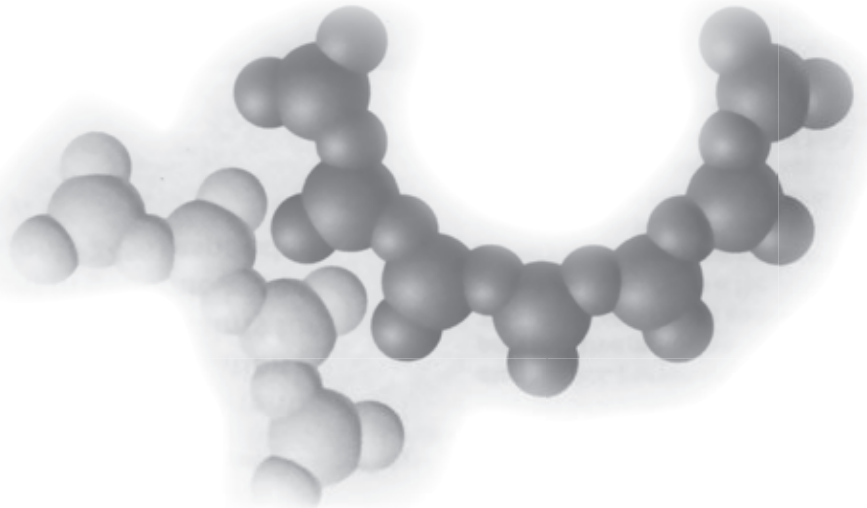
1950'lerde fizikçi David Bohm "kuantum süreçleriyle kendi içsel deneyimlerimiz ve düşünce süreçlerimiz arasında yakın bir benzerlik" olduğunu gözlemlemiştir. İlginç modern teorilerin çoğu kuantum birliğini (veya kuantum tutarlılığını) sinirsel yapılarda, sinir hücreleri içindeki suda, sinirsel mikro tüplerde veya sinir zarı içindeki özel hareketlerde) aramaya yoğunlaşmıştır. Ama tüm bu teoriler tek bir sinir içindeki mikro etkinliğe konsantre olmuşlardır. Hem bağlayıcı sorun hem de 40 Hz'lik salınımlarla ilgili en son MEG çalışmaları, şuur ile ilgili tutarlılığın pek çok farklı sinir arasındaki eşevrelilik olduğunu daha da açık hale getirmiştir. Böylece soru artık şu hale gelmiştir: Tüm beyin düzeyinde büyük ölçekli bir kuantum eş evreliliğinden bahsedilebilir mi?

Öncelikle, tek bir sinirin salınmasını sağlayan şeyin ne olduğunu bulmakla işe başlayalım. Sinir zarındaki açılıp kapanan yaylı kapılardaki yayları andıran ritmik elektriksel faaliyetin bu salınımdan sorumlu olduğu bilinmektedir. Sinir zarının tamamı kimyasal veya elektriksel olarak uyarıldığında yüklü atomik parçacıkların (iyonların) içlerinden geçmesine izin veren kanallarla bezenmiştir. Bu kanallar iyon kanalları olarak bilinirler. İyonlar elektrik yüklü olduklarından bu kanallardan geçerlerken elektrik alanları

oluştururlar ve bu faaliyet, bizzat sinirin içinde elektriksel salınımlar oluşturur. Tüm beyin boyunca gözlemlenen ve içinde 40 Hz'lik eş evrelilik salınımlarının bulunduğu alan bu tekil nöron salınımlarının kolektif fenomenidir. İlginç olan soru şudur: Tüm beyni kaplayan elektrik alanı içindeki 40 Hz'lik salınımların eş evrelilik kuantum salınımları olduğu bir kuantum elektrik alanı mıdır, değil midir?

New York Şehir Üniversitesinden Michael Green kısa bir süre önce sinirsel iyon kanallarındaki faaliyetin "kuantum tünelleme" fenomeniyle başlatıldığını iddia etmiştir. (Kuantum tünellemesi, bir parçacığın enerji bariyerlerinin diğer tarafından bir parçacık olarak çıkmadan önce bir dalgaya dönüşerek "tünel açıp geçmesi"yle oluşan süreçtir). Bu açıklama deneyin sonuçlarıyla çok uyumaktadır. Demek ki, tek bir iyon kanalında büyük olasılıkla kuantum hareketi vardır. Aynı dendritteki bitişik kanallar faaliyetlerini bir kuantum eş evrelilik içine çekmek için muhtemelen beyindeki elektrik alanlarına yeterince yakındırlar.

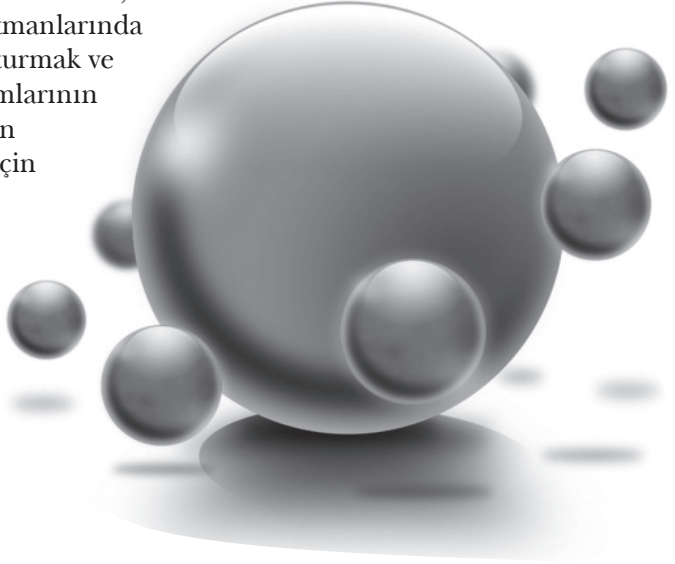
Bir sonraki üst düzeyde, tüm kortikal sinirlerin %60-70'ini oluşturan kortikal piramidal sinirler vardır, bunlar özel ve

şaşırtıcı bir vakadırlar. Bir değil iki dendrit takımına sahiptirler. Beyin kabuğunun orta katmanındaki bazal dendritler, lokalize olmuş duyuşal girdileri normal yollardan alırlar. Ama bir de kortikal yüzeyde apikal dendritler vardır, bunların hepsi birden uyarılmadıkça sinir ateşlenmez çünkü hücre gövdesine çok uzakturlar. Apikal dendritler iç içe geçmişlerdir, böylece elektrik alanları etkileşime girmektedir. Bu anatomik düzenleme, beyin kabuğunun en dış katmanlarında dalga benzeri davranış oluşturmak ve böylece ayrı ayrı sinir salınımlarının “birçok sesi”ni bir “koro”nun tek sesine doğru toplamak için tasarlanmış gibi görünüyor. Llinas ve meslektaşlarının gözlemlediği şey buydu ve şimdiye kadar hiç kimse apikal dendritlerin var olma nedeni hakkında iyi bir açıklama getiremedi. Dahası, dalga hareketini bozan herhangi bir ilaç şuuru da bozmaktadır.

Beyin kabuğunun dış yüzeyindeki eş evreli salınımların şuurulluk için gerekli olduğu sonucuna varmak bakımından bu oldukça sağlam bir savdır. Ama salınımlar kuantum mudur? Çok sayıda iyon kanalları içinden geçen tekil kuantum tünellemeleri tek bir bütüncü kuantum olayı halinde birleşmekte midirler? (Bir benzetme, Josephson Bağlaçlarındaki elektronlardır; bunlar çok gelişmiş elektronik gereçlerde kullanılmışlardır, engeli tek tek değil de çiftler halinde tünel açıp geçerler.) Bunu kanıtlamak karmaşık hesaplamalar ve henüz yapılmayan deneyler gerektirmektedir.

Beyin içindeki elektrik alanının kuantum bütüncülüğüne veya kuantum birliği özelliğine sahip olabilmesi için tüm elektriksel faaliyetin sadece %1'inin eş evreli olması yeterlidir. Süper iletkenler kuantum özellikleri gösterirler ama bir süper iletken 10.000 elektrondan yalnızca biri eş evrelidir.

Bunların Hepsini Ne Anlama Geliyor?

BEYNİN becerebildiği bir üçüncü tür düşünüş olduğu ve bundan dolayı bir üçüncü zekanın özgün biçimde anlama bağı olduğu fikri kesinlikle yenidir. Bu fikir, zihni temelde bir hesaplama makinesi olarak gören 20. yy. bilişsel biliminin yüzüne çarpar. Ruhsal zekanın varlığını iddia eden bu kitabı destekleyecek türden önceden yapılmış akademik olmayan araştırma verileri yoktur; aslında ilgili

tüm araştırmaları biraraya getiren teknik makaleler de yoktur. Basitçe söylesek, tüm bu nörolojinin ve kuantum fiziğinin daha geniş ölçekli sonuçları nedir? Ruhsal zekanın kökeni, deneyimlerimize eklediği aşkın boyutun ölçüğü hakkında bize ne söyleyebilirler?

Burada sunduğumuz deneysel araştırmalar göstermiştir ki:

- Tüm beyinde 40 Hz'lik salınımlar vardır.
- Bu salınımlar, beyindeki şuurluluk olasılığıyla ilişkili olmalıymışlar gibi görünmektedir.
- Bu salınımlar beyindeki tekil algısal ve bilişsel olayları daha büyük, daha anlamlı bir bütünde "bağlar" lar.
- Salınımları üreten iyon kanalı faaliyetinin bir kuantum boyutu olabilir, ayrıca çoklu sınırlar düzeyinde kuantum tutarlılığı olabilir.

Tüm bunlardan 40 Hz'lik salınımların ruhsal zekanın yani eylemlerimizi ve deneyimlerimizi daha geniş bir anlam ve değer bağlamı içine sokan, onları daha etkin hale getiren üçüncü bir zekanın sinirsel temeli olduğu sonucuna varabiliriz. Bu bölümde tartışılan her şey iki soruda toplanıyor: Şuur nereden geliyor? Ve bunu izleyerek, anlam nereden geliyor? Bu iki soru da daha ileri iki soruyla bağlantılı: Biz şuurlu insanlar evrenin neresine aitiz? Köklerimiz ne kadar derinlere iniyor?

Şuurun nereden kaynaklandığı sorusunun ilk olası yanıtı, şuurluluğun 40 Hz'lik salınım gösteren beyinle veya en azından memelilerin beyniyle ortaya çıktığıdır. Ben bu sınırlı olasılığa karşı çıkıyorum çünkü bu olasılık çok fazla şey açıklamıyor; şuurun, evrenin yeni

bir özelliği olarak memelilerde aniden ortaya çıktığını söylüyor.

İkinci olasılık, şuurun beyinle ortaya çıktığını çünkü sınırların ilksuura yani çeşitli kombinasyonlarla şuurluluk haline gelebilecek ön-şuura sahip olduklarını söylüyor. Burada ben 40 Hz'lik salınımların, ilk-şuur parçacıklarını şuur oluşturacak biçimde biraraya getirmek için gerekli kombinasyonlar olduğunu farz ediyorum. Eğer durum buysa, sınırlar tek hücreli olduklarından dolayı biz insanların kökleri de bu gezegendeki diğer tüm tek hücreli yaşamda olabilir. Ruhsal zekamızın kökleri yaşamın ta kendisinin içindedir; demek ki biyolojik ve evrimsel kökeni vardır, bununla birlikte yaşamın ta kendisi yine de evrende bir kaza sonucu oluşmuş ve dolayısıyla da kendisinin ötesinde anlam ve değerden yoksun olabilir. Sanırım bu ihtimal doğru olabilir ama pek muhtemel değildir. Bu olasılık da, şuurun yalnızca beyinle ama daha ilksel, hücrenel bir düzeyde başladığını varsaydığımızda, aynı soruna yol açar. Niçin ilk-şuur yalnızca sınırlarla birlikte başlamış olsun? Gerçekten de temel fizikte hiç mi kökü yoktur?

Başlıca savları iyice inceledikten sonra ilk-şuurun da tıpkı kütle, yük, spin ya da lokasyon gibi, maddesel evrenin temel bir özelliği olduğu fikrinde karar kıldım. Dahası, her şeyin ilk-şuura belli bir derecede sahip olduğunu ama ancak beyin gibi özel yapıların bütünüyle genişlemiş şuur oluşturmak için gereken şeye sahip olduğunu kabul ettim. Bu durumda, biz şuurlu insanların kökleri evrenin ta kendisinin temellerine dek uzanır. Ruhsal zekamız bizi daha geniş

kozmosa sağlamca bağlar, hayat da kozmik evrimsel süreçte daha geniş bir anlama ve amaca sahip olur.

Peki kuantum fiziğinin bu manzaraya girdiği yer neresidir? Eğer ruhsal zeka beyindeki kuantum fenomeni ile ilişkili bir beceriyse bunun daha da ileri sonuçları var mıdır?

Kuantum fiziği, beyin ilk-şuur parçacıklarını tam olarak genişlemiş şuuruluğa çevirmek için niçin özel bir becerisi olduğu sorusunu sorduğumuzda, gereklilik haline geliyor. Şuurumuz özellikle birleşik hale gelmiş bir fenomendir. Şuurlu bir deneyime dahil olan tekil sinirlerin hepsi birden eş evreli bir şekilde 40 Hz'de salınmaktadırlar. Yani bir koroda tek ses haline gelen pek çok tekil ses olarak davranmaktadırlar. Bilinen hiçbir klasik fenomen bu tür bir tutarlılık meydana getiremez ama bu, kuantum süreci içinde bir kuraldır. İyon kanalı faaliyetinde öne sürülen kuantum tünelleme, beyin (yakın mesafede) güçlü elektriksel alanlarındaki çok yakın oluş sayesinde eş evreli hale getirilebilirse, o zaman tekil sinir ilk-şuur parçacıklarının beyin bir ucundan öbürüne tam olarak genişlemiş şuuruluğa doğru çoklu sinirler halinde eş evreli bağlayan bir mekanizma mevcut demektir.

Bu kitabın kalan bölümlerinde ruhsal zeka hakkında söyleyeceğim her şey, ilk-şuur ister sinirlerle ister temel parçacıklarla başlamış olsun, yani zihin bir kuantum boyuta sahip olsun ya da olmasın, aynıdır. Her iki durumda da ruhsal zeka zihne aşkın bir nitelik verir ve bu nitelik de köklerimiz bu gezegendeki yaşamın en azından geri kalan tamamına dek uzatır. Benliğin

“merkezi”nin kökü en azından Jung’un kolektif şuur dışı kadar derine inmektedir. Bizler yalnız değiliz.

Zekamız bizi ne dar ego deneyimi aleminde, ne de insanoğlunun deneyimleri içinde yalıtılmış hale getirmez. İnsanlığın deneyimlerini içine yerleştirebileceğimiz daha geniş bir anlam ve değer bağlamı vardır. Ama ruhsal zekanın bir kuantum boyutu varsa bu manzara çok daha güçlü ve ilginç hale gelmektedir.

Bu bölümün başında kuantum boşluğundan, yani evrenin temelindeki enerji halinden, var olan her şeyin kaynağından söz etmiştim. Bu boşluğun fizik dahilinde tanımlanabilecek nihai aşkın gerçeklik olduğunu da işaret ettim. Bu boşluğun varoluşumuzun “dalgalar” (enerji salınımları) olarak görüldüğü durağan, sessiz “okyanus” olduğunu söylemiştim. Bu boşluktan ortaya çıkan ilk şey Higgs Alanı olarak bilinen bir enerji alanıdır. Bu enerji alanı evrendeki tüm alanların ve temel parçacıkların kökeni olan çok hızlı, eş evreli enerji salınımlarıyla doludur. Bu kendi içinde kocaman bir Bose-Einstein yoğunudur. Eğer ilk-şuur evrenin temel özelliği ise Higgs Alanında da ilk-şuur vardır ve kuantum boşluğu, mistiklerin “içkin Tanrı”, her şeyin içinde olan Tanrı dediği şeye çok benzer hale gelir. Bu durumda, insan şuurumuz ve ruhsal zekamız olarak sonuçlanan 40 Hz’lik sinir salınımlarının kökleri ‘Tanrı’ya dek uzanmaktadır. “Tanrı” benliğin gerçek merkezidir. Anlamın kökeni ise tüm varoluşun nihai anlamında yatmaktadır. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak* adlı kitabından alınmıştır.

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

İlahi Kamçı

Celse: 135, 23.10.1970

SİZLERİN aranızda, eskiden söylenmiş bir söz vardır: “Herkes gelmez bela, erbabı istidat arar.” Yani, ancak tabiat kanunları muvacehesinde, kendi tekamülleri ile ilgili safhaların tahakkuk etmesi için, varlıkta veya varlıklarda ruhi bir beyan ve arzu vardır. Bu ruhi beyan ve arzu, varlığın o devre içerisindeki, tekamül ihtiyaçlarının ifadesidir. Bu bakımdan, herhangi bir varlığın karşılaşacağı ve karşılaşmakta olduğu hadiseler %90 onun ihtiyaçları ve liyakatıyla alakadardır. Fakat hadiselerin, varlığın yakınında vuku bulması ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde vuku bulması, tekamül hızı bakımından ümit verici bir durumdur. Çünkü “Yürüyen at arpasını artırır,” derler. Bu ruhi faaliyetini, devresine ait tekamül cinsi istikametinde, tekamülün manası istikametinde devam ettiren varlık için, daima bu devamı muntazam bir tempo içerisinde tutacak olan ve hep iyi, verimli sonuçları elde ettirecek olan imkan ve yardımlar, sürekli olarak yapılır.

İnsanların, varlıkların, bu nevide olanları maalesef azdır. Umumiyetle, belli bir otomatizma içerisinde ve çoğunlukla nefsanî empülslerle hareket eden varlıkların, kendi devreleri için belirli olan tekamülleri seviyesinde ileri gitmeleri, o istikamette faaliyet göstermeleri zor, çoğu zaman beceriksiz ve hatta başarısızdır. Böylece, devrelerine ait tekamülün istikametinde ruhi bir basiretsizlik göstererek ağır, bati ve tembelce hareket ederler. Ataletle düşerler. İşte böylece bütün kozmik, yani kainata ait her türlü faaliyetin içerisinde kendini gösteren İlahî kamçı, burada da gitgide şiddetini artırmaktadır. Yani, buna bir bakıma tekamülün süratinin artması, süratlenmesi, ataletten kurtulmak, şuurlanma yolunda faaliyet gösterilme nokta-i nazarından memnuniyet duymanız gerekir. Objektif görünüş ile ve sathi bir bilgi içerisinde, şüphesiz bunlar birer felaket, kötü durumlar olarak nitelendirilir ve öyledir de... Fakat perdenin arkası, başka şey ifade eder. □

bati: ağır, yavaş davranan, yavaş, geç.
 muvacehe: yüzleşme, yüz yüze gelme. Karşı, ön.
 nev': tür. Çeşit.
 tahakkuk: gerçekleşme. Meydana çıkma.
 vuku bulmak: meydana gelmek.

Bilincin Değişimi ve Tekamül İlişkisi

Fadime Emir

2. Bölüm

Bilincin Değişimine Bir Örnek

GELİN bu anlayış değişimine bir örnek vereyim. Sözelimi kalabalık bir işyerinde çalışan bir insanın “Nasılsın?” diyen herkese “İyiim, sen nasılsın?” bile demeden ha bire kendi sorunlarını, sıkıntılarını, ağrılarını, hastalıklarını, eşiyle veya çocuğuyla olan sürtüşmelerini, patronun ona kötü davrandığını vs. anlattığını varsayalım. Pek çok insan, böyle bir insana artık “Nasılsın?” bile demekten kaçınır olur. Çünkü onların da sorunları vardır. Onlar da bazen anlatmak isteyebilir.

Ama o insan, “Nasılsın?” diyenlerin de benzer ihtiyaçları olabileceğini düşünmeden, bencil bir şekilde, sadece kendi sorunlarını anlatırsa insanları kendinden uzaklaştırmış olur. Kimseyle samimi bir ilişki, arkadaşlık, dostluk kuramaz. Yalnız kalır. Ondan sonra da, “Kimse beni sevmiyor, kimse benimle ilgilenmiyor, bu iş yerindekilerin hepsi bencil, insanlık ölmüş,” gibi genellemelere gider. Daha da önemlisi yapıcı ilişkiler kuramadığı için gerçekten de yalnız kalır.

Bu örnekte, sürekli şikayet edip insanları yıldıranda mı, yoksa o insandan uzak durup onunla samimi ilişkiler kurmayan, hatta onu sevmeyen diğer insanlarda mı problem vardır? Elbette ki insanları yıldırın kişidedir problem. Pek çoğumuzun çevresinde böyle insanlar olabilir. Amacımız bu tip insanları küçümsemek, aşağılamak falan değil. Asıl amacımız böyle bir insanın içinde bulunduğu realiteden nasıl çıkabileceğini, içinde bulunduğu bilinç halinden daha üst bir bilinç haline nasıl ulaşabileceğini ortaya koymaktır.

Bu insanın elbette ki içinde bulunduğu realiteden çıkma şansı vardır. Bu insanın, içinde bulunduğu realiteden çıkabilmesinin olasılıkları şunlar olabilir.

- a. Bu insan; “Neden kimse beni dinlemek istemiyor? İnsanlar niçin benden kaçıyor? Ben niçin kimseyle dost olamıyorum? Niçin beni sevmiyorlar?” diye soru sormaya başlayabilir. Gerçekten de samimi bir şekilde düşünürse,

yaptığı hatayı kendiliğinden fark edebilir. Hatasını fark ettiği gün bilincinin kıvılcımları artmaya başlar.

- b. Birileri bu insana günün birinde, yaptığı hatayı pat diye söyleyebilir. Duydukları o insanda bir şok etkisi yaratabilir. Kendi gerçekliğiyle yüzleşip sarsılmasına ve hatasını fark etmesine neden olabilir. Bu çok acı verici bir deneyim olur. Ancak buna rağmen, kendini haklı görmeye devam etmeyi seçerse, uyanmak için daha büyük bir şoku beklemesi gerekir.
- c. Çevresindeki insanlardan biri, o insanla, son derece olgun bir tavır ve sevgi dolu bir sesle konuşarak ona hatasını gösterebilir. İnsanları niçin kaçırdığını, neden sevilmediğini vs. onu yargılamadan, onu incitmeden anlatabilir. Bu gerçek bir yardım olur. Bu yardımı her insan yapamaz. Yüreği insan sevgisiyle dolan, insanlara yardım etmeyi bir vazife gibi gören olgun ruhların seçeceği tavır budur.

O insan, söylenenleri dikkatle dinler, bir art niyet aramaz ve hak verirse yine bilincinin kıvılcımları artmaya başlar. Hatasını anladığı gün onun için bir halden başka bir hale değişme, sıçrama anı olur.

Hangi nedenle olursa olsun insan ilişkilerindeki probleminin kaynağının kendi hatalı davranışları, hatalı öğrenmeleri olduğunu kavradığı gün insanlarla daha iyi ilişkiler kurmaya başlar. İnsanları suçlamaktan vazgeçer. Sorun bendeymiş, der. Böylece iletişimsizlik, yalnızlık, sevilmemeye, dost bulamama gibi problemlerinin ana sebebinin diğer insanlarda değil kendinde, kendi bencilliğinde olduğunu kavrar.

Özgürlüğe Varış

BU ve benzeri halleri yaşaya yaşaya bilinç titreşimlerimiz

sürekli değişir. Gerçekliklerimiz sürekli değişir. Algılayışımız daha da gelişir. İnsana ve olaylara bakışımız sıradanlığın, toplumsal kabul gören ama bizi geliştirmeyen yerleşik inanç ve değerlerin, yanlış öğremlerin biraz daha dışına çıkmaya başlar. Olay ve örgütlere biraz daha küresel bir boyuttan, ruhsal bir boyuttan bakmaya başlarız. Böylece yavaş

yavaş içsel özgürlüğümüzü kazanırız. Olaylar ve sebep-sonuç ilişkilerini daha hızlı kurarız. Neyi, neden, nerede, niçin, neleri yapmamız gerektiğinin; neleri, neden yapmamamız gerektiğinin ayırımında olarak kendi hayatımızın daha bilinçli efendileri oluruz.

Her birimiz doğduğumuz günden beri acı çekerek, rehberlik alarak,

içsel bilişler yaşayarak, bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde çaba sarf ederek sahip olduğumuz farkındalıktan yeni bir farkındalığa ulaşarak, bir halden bir hale sürekli değişiyoruz, tekamül ediyoruz.

Hepimizin hayatında içsel bilişler kesinlikle vardır. Ve her birimiz çeşitli bilişleri yaşaya yaşaya, içinde bulunduğumuz farkındalıktan yeni bir farkındalığa ulaşma ulaşma değişerek tekamül ediyoruz. Bilinç olarak evrimleşip, gelişip, olgunlaşıyoruz.

Bilinç olarak evrimleşirken sadece kendi yaşadıklarımızdan öğrenmeyiz. Medyomlar kanalıyla insanlığa aktarılan ruhsal tebliğlerden, ruhsal bilgilerden de çok şey öğreniriz. Bu tebliğler tekamül yürüyüşümüzü kolaylaştırır. Ruhsal maceramızda yol haritalığı yapar. Varlıksal olarak varmayı hedeflediğimiz bilinç hallerine ulaşmamız için neleri nasıl yapmamız gerektiğini bildirir.

Tebliğler, ruhsal yasaların neler olduğunu gösteren bilgi külliyyatıdır. Fisagor'un ruh, varlık, ölüm, ötealem hakkında söyledikleri de, Hintlilerin kutsal metinleri de, tüm dinlerin kutsal kitapları da, rehber varlıkların aktardığı tebliğler bütünüdür.

Ruhsal tebliğler, vecd veya trans dediğimiz bilinç haline geçen medyomların, rehber varlıkları ile kurduğu rezonans sonucu, rehberinin aktardığı bilgilerdir. Bu bilgiler, bir bedene enkarne olurken (doğarken) bilinç titreşimlerini düşüren, bu nedenle bilinci daraldığı için ruhsal yanını unutmuş olan bizlere gerçekte ne olduğumuzu, Dünya'ya niçin doğduğumuzu hatırlatır. Dünya hayatının amacının ne olduğunu işaret eder. Her enkarnasyon, her

bedenlenme boşa harcanmayacak kadar kıymetlidir. Öteleme geçen her ruh varlığı istediği her an enkarne olamayabilir. Tekrar bedenlenmek için uygun zaman ve mekan kesişmesini bekleyebilir.

Ruhsal tebliğler, enkarne olunan zamanı bilinçli bir şekilde değerlendirmek, aşkın farkındalıklara ulaşmak için gerekli olan bilgi ve uygulamalarının neler olduğunu bilebilmek için çok kıymetli kılavuzlardır.

Tekamül etmek için yalnızca bilmek yetmez. Bildiğimiz bilgilerin bizzat uygulamasını yapmak gerekir. Bilgiyle hareket eden varlık neyi neden yaptığının farkındadır. İnancı da ibadeti de şekilsel değil özseldir. Davranışlarının ardında cennet beklentisi veya cehennem korkusu değil, kozmik yasalara olan inancı ve varlıksal hedefleri vardır. Tekamül etmek böyle bir özgürleşmeyi getirir.

Tekamül Etmenin, Ruhsal Büyümenin Tezahürleri

TEKAMÜL ETMEK inancın doğması veya otomatizmasıyla değil, bilginin ve bilinçlenmenin aşkın farkındalığı ile hareket etmektir. Tekamül etmek demek tüm varlıkları bir gözle görebilmek, tüm varlıklara karşı bilinç seviyeleri ne olursa olsun sevgiyle, hoşgörülle bakabilmek demektir. Tekamül etmek demek ödül veya ceza beklentisiyle değil, vicdani kriterlerle hareket etmek demektir. Tekamül etmek demek özü de sözü de bir olmak demektir. Tekamül etmek demek olgun bir kişilik ve yaydığı güven duygusuyla çevresindeki insanlara tahakküm etmek değil, gerektiği

zaman gerektiği kadar yardım etmek, yol göstermek demektir. Tekamül etmek demek egoyu büyütmek, kendini yükseklerde görmek değil, bilginin alçakgönüllülüğü ile hareket etmek demektir.

Tekamül etmek demek ayrımcılık yaparken başkalarını ayrımcılıkla suçlamak değil, her insana eşit mesafede durabilmek ve objektif bir şekilde davranmaktır. Tekamül etmek demek başkalarını samimiyetsizlikle suçlamak yerine, samimi ilişkiler için adım atma cesaretinde olmak demektir. Tekamül etmek demek, ortak bir hedef uğruna işbirliği halinde çalışmayı kolaylaştırmak için elden ne geliyorsa yapmak, yardımlaşma ve dayanışma içinde olabilmek demektir.

Tekamül etmek demek, sık sık egoyu ve yaşadıklarını gözden

geçirmek, “Niçin bu olay benim başıma geldi, bu olayda benim sorumluluğum ne, nerede hata yaptım,” diyebilme cesaretinde olabilmektir. Tekamül etmek demek, karşılaşılan her problemi değişim ve gelişim için bir fırsat olarak görebilmek; neşeyi, umudu ve sevinci içsel aydınlanmanın ışığı olarak yayabilmektir.

Tekamül etmek demek, her varlığın karma yasasına, yani ektiğini biçme yasasına tabi olduğunun farkında olarak hareket etmek demektir.

Tekamül etmek demek, içimizdeki yüce iyiliği an be an biraz daha ortaya çıkarmak için bilinçli bir çaba içinde olmak demektir. Özetle tekamül etmek demek; ruhsal yönden büyümek, olgunlaşmak demektir.

Erenlere, evliyalara özgü bildiğimiz tavır, davranış, anlayış, kavrayış ve olgunluğu varlıklarımızda oluşturabilmek demektir. □

2. İstanbul
Parapsikoloji
Konferansı

Ruhsallığın Bilimi (*Science of Spirituality*)

23-24 Mayıs 2009
Harbiye Askeri Müzesi

<http://ipc-istanbul.org/>

Batıl İnançlar ve Dua

G. M. Roberts

GARİP ŞEYLERDEN biri de batıl inançtır. Niçin insanların çoğu batıl inancın etkisinde? Bu, Tanrı'nın bilinmediği zamanlardan kalma bir konu. Batıl inanç, putlara tapınmadan kaynaklanır. Hala insanlar boş inançların peşinde koşuyorlar. Bunlara inanıyor ve günlük yaşamlarında uyguluyorlar. Bu aydın çağda, Tanrı'nın hayatımıza girmediği karanlık çağlara öykünmek hiç de övülecek bir şey değildir. Eğer ruhunuz için iyi bir hazırlık yapmayı düşünüyorsanız kalbinizde Tanrı'ya yer vermelisiniz. Bunu yaparsanız Tanrı'nın sizin için istediği hayatı yaşamaya başlayacaksınız. Dua ettiğiniz gibi bu "onun isteği" olacaktır. İstekleriniz dualarınızda kalır ve gerçekte kendiniz hiçbir çaba göstermezsiniz. Niçin bazı şeyleri kendimiz düşünemiyoruz? Dünyadayken en az diğer insanlar kadar kötüydüm ama şimdi çok daha iyi biliyorum ve bundan dolayı size Tanrı'nın buyruğunu Dünyada gerçekleştirmek için çalışmanızı söylüyorum. Herhalde sizden çok fazla şey istediğimi düşünüyor ve Dünyada egemen olan düşüncenin sizin karşınızda olduğunu sanıyorsunuz. Yanlış düşünüyorsunuz. Dünyada çok sayıda insan Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmek için uğraşiyor. Onlar bizim buradan görebilmemiz için buldukları yerden aynı fener ışıkları gibi parlıyorlar ve bizler de onlara elimizden gelen yardımı yapıyoruz. Tanrı'nın buyruğu nedir? O, hepimizin mutlu olmasını ve buraya geldiğimizde birbirimize yardım etmemizi ister. O, birkaçımızın değil her birimizin onun bizim için sağladığı güzellikleri tatmasını ister. Fakat her şeyin ötesinde putlara tapınmayı durdurmamızı ve bize verdikleriyle başarıya ulaşmamızı ister. Sadece bu yolla O'nun istekleri Dünyada gerçekleştirilmiş olur. Onun istekleri tek doğrudur ve insan bunu er geç fark etmelidir. İnsan, kendi iradesinin mutlak üstünlüğünü düşünmek yerine kendi iyiliği için durup söylediklerimizi bir düşünse çok daha iyi yapar.

Bugün durup çevrenize bir bakın. Ve insanın, olması gerektiği gibi yani Tanrı'nın değil kendi

iradesinde ısrar ederek ne mükemmel bir karmaşa yarattığının görün. Sadece çevrenizdeki gereksiz sıkıntıları fark etmeniz için bunu yapmanız yeterli. Bir işiniz olacak. Biliyorsunuz ki, kalbinizden geçen budur ve ruhunuz tüm bunlardan hasta oluyor. Bunu diğerlerinden daha güçlü hissettiğiniz zamanlar vardır. Çevrenizden duyup gördüğünüz insan yapımı sıkıntılardan çok bıktınız. ‘Niçin böyle olmalı?’ diye haykırıyorsunuz. Ve her zaman cevabı biliyorsunuz. Tüm bunlara yol açan insanın kendi gayretidir, insan maddi gücü kendi çıkarına kullanmak ister ve tüm bunlara sebep olan onun iradesidir. Yaptıklarının hiçbirinde evrensel adalete yer vermediği için sonunda iflas etmeye mahkumdur. Her tarafta bunu görebilirsiniz. İnsan kendi iradesini diğerleri üzerinde zorla kabul ettirmeye çalışır, onların iyiliği için değil sadece kendisi için. Tanrı’nın Buyruğu ise böyle değildir. Onun buyrukları hepimiz için sevgiden geçer ve sadece ailesi veya kendisi için sevgi duyan insanınkine benzemez. Bu kısa görüşlü yaklaşım tarzı, herkes için geçerli olamaz, diye düşünebilirsiniz. Fakat bu gerçektir; genelde fiziksel olarak pek bir şey yapamazsınız fakat ruhsal olarak yapabilirsiniz. Tanrı’nın bizim için isteklerini anlayan yüksek düzeydeki kişilere güç verilmesi için dua edebilirsiniz. Onlar bu gücü kullanarak bir şeyleri değiştirebilecek yeteneğe sahip olacaklardır.

Dua etkili bir güçtür ve size yardımcı olabilir. Gerçekten sizin iyiliğiniz için çalıştığını bildiğiniz bu liderlere verebileceğiniz tüm yardımı, dualarınızla verin. Bu Tanrı’nın isteğidir. Gerçekten onları düşünün ve başarıları için iyi düşüncelerinizi gönderin. Verebileceğiniz tüm desteğe ihtiyaçları var, onların gücü bu yolla oluşur. Asla duada kalbinizi açmaktan korkmayın. Biliyoruz ki bunu yapmak hiç de kolay bir şey değildir. Sadece Dünyada bir arkadaşınızla konuşuyormuş gibi Tanrı’yla konuşursanız bu iyi bir başlangıç olabilir. Diğer bir şey ise bunu sade bir şekilde yapmanız gerektiğidir. Dini liderlerinizin meyilli olduğu gibi süslü kelimeler ve deyimler bulmaya çalışmayın. Hayır, sadece normal hayatta nasılsanız öyle konuşun ve düşünün. Konuşma veya düşünmenin böyle tek taraflı olmaması bazı insanlar için çok daha kolay olacaktır

fakat şimdiki gelişim durumunuzda sizin için yapılabilecek en iyi şey budur. Sadece dua edin ve iyi bir şey yaptığınızı düşünün. Ne için ve ne kadar uzun dua etmeye devam edeceğinizi merak edebilirsiniz. Dünyanın şimdiki durumunu düşünürsek faaliyet alanınızın sınırsız olduğuna katılıyoruz. Pek çok insan tüm gün dua eder ve bazen bunu fark etmeden yapar. Günlük işinize giderken bazı şeyleri ve insanları düşünür ve sıkça yardım istersiniz. Muhtemelen caddede yanınızdan geçen biri hakkında aklınızdan "zavallı ruh" diye geçirdiğiniz oluyor, işte bu bir sevgi düşüncesidir ve duadır. Örnekler vermeye devam edebiliriz fakat ne demek istediğimizi anladığınızı düşünüyoruz. Bazısı kör, sakat veya üzüntülü birini gördüğünde "Tanrı Seni Korusun" demekle önemli bir şey söyler. Bu iyi bir alıştırmadır ve eğer daha fazla insan bunu yapsaydı ve yaptıklarının anlamını bilselerdi bu Dünyayı daha iyi bir yer yapmaya yardımcı olabilirdi. Sevgi düşünceleri herkesin yararına olduğu için daima hoş karşılanır. Gönderen ve alan, her ikisi için de. Aynı zamanda bu düşünceler çok daha iyi bir atmosfer yaratırlar.

Hisleri kuvvetli olan bazı insanlar gerçekten bu atmosferi algılayabilirler ve size ne kadar harika ve sevgi dolu bir atmosfer olduğunu söyleyebilirler. Bazı durumlarda da ne kadar tatsız olduğunu. Bu insanlar, ışığın küçük bir parıltısını veya yıldızları ve hatta bazen renkleri bile görebilirler. Bunları anlayanlar bu ışıkların sevgi düşünceleri olduğunu Ruh Dünyası'ndan gönderildiğini bilirler. Tüm bunlar teselli edici düşüncelerdir

ve eğer onları aldığımızda teşekkür ederseniz o zaman gönderen kişi düşüncelerinin yerine ulaştığını bilir. Bu ışıkları görememeniz veya fark etmemeniz tamamen bir tesadüftür. Genellikle sizin bakış açınızda dururlar, tam önünüzde değil fakat görüş alanınızın epey dışındadırlar. Bunları fark edebilmenin en iyi yolu aşağı ve sağınıza bakmaktır. Fakat bu ışıkları görseniz de görmesiniz de, sevgi düşüncelerinin tanıdığınız ruhlar tarafından size gönderildiğinden emin olabilirsiniz. Muhtemelen onları görüp, ne olduklarını merak edersiniz. Onlar burada kullandığımız düşünce dalgalarıdır ve sizleri görmek için yolda olduğumuzu bildirmek için kullanırız. Size göreyse bu düşünceler sizleri neşelendirmek için gönderilir. Bu düşünceler daima size doğrudan gelmezler çünkü bazen düşünceleriniz çok daha güçlü olabilir. Bu yüzden eğer yapabilirsiniz, gün ortasında sessizce oturup düşüncelerimizin size ulaşmasına izin vermelisiniz. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Herkes İçin Ötealem Rehberi* adlı kitaptan alınmıştır.

HABER

EARTH Yazokulu 2008

AVRUPA Regresyon Terapistleri Biliği (EARTH) üçüncü yaz okulunu bu sene 3-8 Ağustos tarihleri arasında Portekiz'de Algarve-Faro'da gerçekleştirdi. Alanlarında uzman kişilerin bilgi ve deneyim paylaşımı sağlamak amacıyla 2006 yılından bu yana düzenledikleri programa dokuz Avrupa ülkesinden 31 regresyon terapisti katıldı.

Konferansta yer alan konulardan bazıları:

HOLLANDA'DAN Marion Boon, "Tamamen Bedenlenme: Bedenlerine Gerçekten Sahip Çıkmaları için İnsanlara Nasıl Yardımcı Olursunuz?"; Almanya'dan Ulrich Kramer, "Ruhları, Hayaletleri ve İblisleri Anlamak ve Onlarla Başa Çıkmak"; Portekiz'den Alice Cabral, "Çocuklardaki Faklı Benlikleri Bedenlendirmek"; yine Hollanda'dan Hans TenDam, "Bedende Olma İsteklilik ve İsteksizlik: Geri Çekilmeye Eğilimli İnsanlarla Çalışmak"; yine Portekiz'den Sueli Simoes, "Süptil Bedene Yolculuk: Süptil Anatomi Modeli ve Maddesel Olmayan Alemlerin Regresyon Terapisine Uygulanması"; Rusya'dan Pavel Sergeevich Gyngazov, "Psikosomatik Hastalıkların Giderilmesinde Bilinçdışı Potansiyeli"; Slovenya'dan Jan Erik Sigdell, "Direncilerle ve Cinsel İstismar Vakalarıyla Başa Çıkmak"; yine Hollanda'dan Anita Groenendjik, "Kineziyoloji ve Regresyon: Gelecekte Geriye, Şimdiki Bedene Geri Dönüş"; Almanya'dan Christopher Keyserlingk "Büyülü Bez ve Bedenlenme"; Yunanistan'dan Athanasios Komianos, "Regresyon ve Elektrik: Hızlı Obsedör Temizleme Tekniğinin Açıklaması"; yine Portekiz'den Maria Angelina Pereira, "Somatizasyon: Psikopatoloji Bedeni Nasıl Etkiler?"

Daha detaylı bilgi için birliğin web sayfası: <http://www.earth-association.org/>

Bütün İnsan

Zülal Çevik

HEPİMİZİN, hayatın yükünü omuzlarında kaldıramayacak kadar ağır hissettiği dönemler olmuştur. O dönemler aslında insan hayatında çok değerli dönemlerdir. Çünkü ancak o zamanlar insan; kendi içinde neler olup bitiyor, neden kendini karanlıkta hissediyor, araştırmaya girer. O dönem, karanlıkta kalmış, gölgelenmiş yani insanın o zamana kadar fark etmediği ya da yüzleşemediği taraflarıyla, aydınlatması gereken veçheleriyle yüzleşmeye başladığı dönemdir.

Kendimizden, arkadaşlarımızdan, aile üyelerimizden sakladığımız; kabul edilemez olduğunu düşündüğümüz taraflarımız işte orada durmaktadır ve bizden ilgi beklemektedir. Aman bunları kimse görmesin, görürlerse benim sevilemeyecek, iyilikleri hak etmeyen, yanlış, uygun olmayan ve değersiz biri olduğum kanaatine varırlar diye savunma mekanizmaları ile görmezden geldiklerimiz, onlarla birlikte yaşayamayacağımıza inandığımız şeylerdir bunlar. Oysa, insan bastırıldığı her düşünce ve histen korkar; dolayısıyla bilmediği, anlamadığı, suurlandıramadığı şeyden korkar.

Tabii onlar sonsuza kadar o bastırıldıkları yerde durmazlar, devamlı bir şekilde ben buradayım benle ilgilen, anla ve şuuruna var diye en olmadık anlarda kontrolümüz dışında kendilerini ortaya koyarlar. Biz de şaşkınlıkla; bu da nerden çıktı diye hemen gizlemeye ve işte o şöyle yaptı da ondan öyle oldu, onun suçu vs. diyerek savunma mekanizmalarımızı kullanarak onları örtmeye çalışırız.

Ya da onları diğer insanlara, dünyaya projekte ederiz. Kendi içimizde görmek istemediğimiz her şeyi diğer insanlarda görürüz. Oysa onlar bizde mevcut olan ama görmek istemediğimiz taraflarımızdır. Karşı tarafta bize ayna olarak hayrımıza olan vazifesini yapmaktadır. Karanlıktaki suurlandırılmamış, bulunmasından memnun olmadığımız taraflarımızla başa çıkmak için onları devamlı karanlığa ittirerek gizlemeye çalışır, inkar eder veya yansıtırız. Böylece insan en büyük yalanı kendine söyler

durur. Sahtekarı dışarıda aramamak gerekir. Hakiki benliğimizdeki mevcut olan yanları gizlemek için maskeler takarız, sonradan maskeyi taktığımızı da unuturuz. İçsel mesajlarımız (kişiliklerimiz) kendini bize duyurmak, hissettirmek için çok uğraşırlar ama nafiye.

Oysa korkulacak bir şey yoktur. Onlarla önce yüzleşmek sonrada sahiplenmek gerekir. İnsanın varlıksal olarak bütünleşmesi için bu şarttır. Evet o nitelik bana ait, bunu kabul ve tasdik ediyorum demek gerekir. Tüm veçhelerimizle yüzleşerek o sonsuz bütünlüğümüzü, yani iyiyi ve kötüyü, karanlık ve aydınlığı deneyimlemekte özgürleşiriz. Bu şekilde seçme özgürlüğümüzü kullanabiliriz. İnsan varlığında bulunan bazı nitelikleri reddetmeye devam ettikçe, olma ve seçme özgürlüğümüzü deneyimleyemeyiz.

Karanlığa ittirdiğimiz taraflar bize bütünlüğümüzü hediye etmek için orada beklemektedir. O müthiş bir kaynaktır. Onlar bastırıldıkları için zarar vericidirler, en uygunsuz, önemli ve anlamlı zamanlarda kendilerini ortaya koyarlar. Onlarla barış imzalayınca, içimizdeki tırtılın kelebeğe dönüştüğünü deneyimleriz. Olmadığımız biri gibi görünmek zorunda hissetmeden, kendimizi olduğumuz gibi ortaya koyarız. Mevlana'nın da dediği gibi "ya olduğun gibi görün ya da görüldüğün gibi ol."

"Yeterince iyiyim" gibi bir kanıtı gerek duymadan, korkmadan yaşayabiliriz. Karanlığın armağanı bize budur. Artık varlığımızın bütünlüğü içerisinde, sebep sonuç yasasını unutmadan, yani yaptığımız şeyler uzağa gitmiyor, yine bana dönüyor bilinciyle istediğimiz

şekilde yaradılış sürecine katkıda bulunabiliriz. Kimliğimizin özü, ihtişamı bütünlüğümüzde yatmaktadır. Arzuladığımız yaşamı yaratma özgürlüğüne ulaşabiliriz.

Doğduğumuzda sağlıklı duygusal bir sisteme sahibizdir. Kendimizi doğallıkla sever ve kabul ederiz, kendimizi yargılamayız. Varlık bütünlüğümüz içinde anda yaşar, yargılanır mıyım düşüncesi olmadan kendimizi özgürce ortaya koyarız. İyi kötü anlayışı olmadan, yargılamadan.

Fakat büyüdükçe nelerin kabul edilebilir nelerin edilmez olduğunu öğrenmeye başlarız. Böylece anda yaşamadan, kendimizi özgürce ifade edemeden, hesap adamı olur çıkarız.

Kendimizi tümüyle kabul etmemizi sağlayan o masumiyetimizi, o deneyimi, o yaşam şeklini yeniden ortaya koyma vakti gelmedi mi sizce?

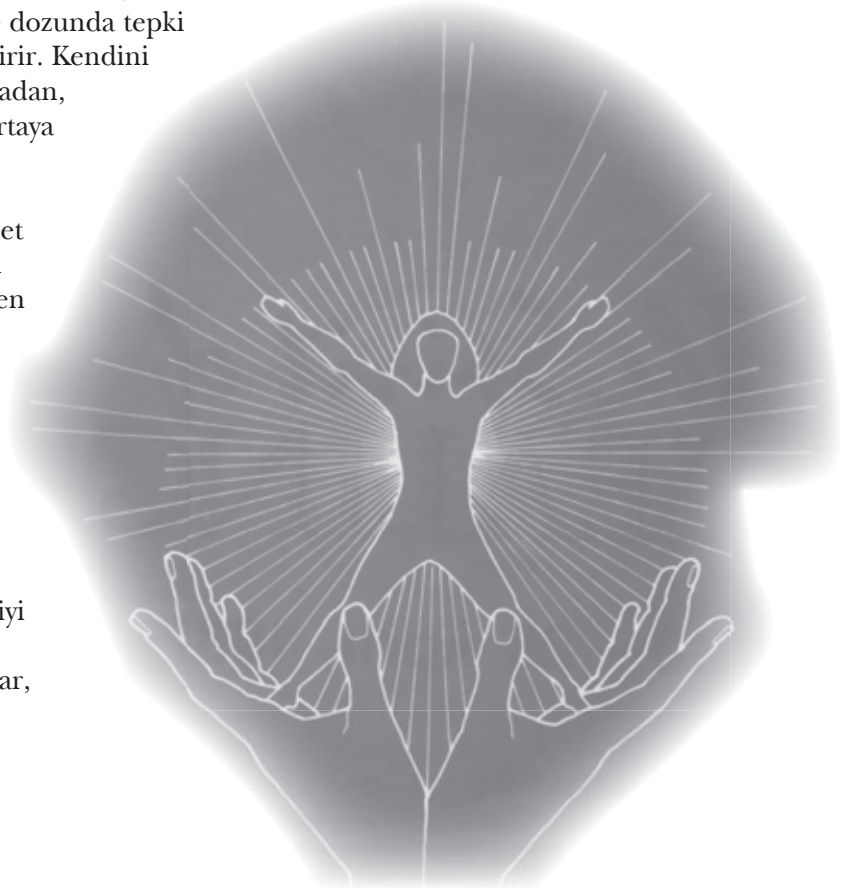
Seçimlerinin, tepkilerinin yine kendine döndüğünü bilen insan, yerinde, zamanında ve dozunda tepki verme becerisini geliştirir. Kendini gizlemeye gerek duymadan, doğrularını letafetle ortaya koyar. Gerçek akıl bu şekilde yaşanır olur. O anda sadece bize hizmet eden ve etmeyen tepki vardır. Bize hizmet eden her şeyi; bilerek, yerinde, zamanında ve dozunda kullanabiliriz. Bazen kızıp, bazen şirret vs. olabiliriz. Özgürlüğün her istediğimizi yapmak demek olmadığını en iyi şekilde anlamalıyız.

Bizde tüm renkler var,

dolayısıyla bütünsel olarak beyaz renge sahibiz. Bazı renkleri reddederek kendimiz olamayız. Biz bazı şeylerin yokluğu değil, her şeyin toplamıyız. Varlığımız her şeyi kapsar. Sadece iyi olmak yerine, bütün olmayı seçebiliriz. Kabul edemeyeceğimiz, kaçınacağımız, kurtulmamız gereken, saklayacağımız tarafımız yok. Tüm veçhelerimizin olumlu yanını bulup onu yaşamamızla bütünlüştirebiliriz.

Yaşadığımız düalete dünyasında, yani her şeyi karşıtıyla birlikte öğrenebildiğimiz bu okulda, kötüyü bilmeden iyiyi bilmek mümkün değildir. Nefreti bilmeden sevgiyi, korkuyu bilmeden cesareti vs. nasıl bilebiliriz? Bu mümkün mü?

Kendimiz bütünlüştürsek, aslında birleşik bir insanlık olduğumuz gerçeğini de anlayabiliriz. Hepimizin ruhen birbirimize bağlı olduğumuzu idrak edebiliriz.

Holografik evren anlayışında, “Her birimiz makrokozmosu yansıtan ve içeren mikrokozmosuz”; kapasitesini duyularının ve duygularının ötesine genişletmek isteyen insan, evrenin her veçhesine ulaşır, onu deneyimleyebilir.

Biz olmayan hiçbir şey yoktur. Dünya yolculuğumuzun amacı da bu bütünlüğe tekrardan ulaşmaktır. Tüm veçhelerimiz tanınmalı ve psişemizle bütünleştirilmelidir. Bütünleştirilmezlerse isteğimiz dışında harekete geçmek mecburiyetinde kalırlar. İçimizdeki dirençleri, bariyerleri kaldırmak; kim olduğumuza ve burada ne yaptığımıza bakmak zorundayız. Kalbimizi açarak; Mevlana Celaleddin Rumi'nin, “Tanrı üzerine yemin ederim ki, kendi güzelliğinizi gördüğünüzde, kendinize tapınacaksınız,” dediği gibi bizde kendi güzelliğimiz ile tanışabiliriz.

Jung bize gölge kavramını, bütünlüğümüzün korku, cehalet, utanç ya da sevgiden yoksunluk yüzünden

reddedilmiş o yanlarımızı ifade etmek için sunmuştu; “Gölge sizin olmamayı tercih ettiğiniz kişidir.” Bizlerin ancak “bütünleşerek”, ruhsal yaşamımızın daha derin kaynağını yeniden keşfedebileceğimizi söylüyordu.

Işığı ortaya çıkarmak için karanlığa girmek durumundayız. Biz neyi bastırıyor, yadsıyorsak, onun zıt kutbunu da bastırıyoruz demektir. Çirkinliğimizi inkar ederek güzelliğimizi, korkumuzu inkar ederek cesaretimizi, açgözlülüğümüzü inkar ederek cömertliğimizi azaltırız.

Biz hayran olunabilecek bir insan olmaya da muktediriz, en kötü insan olmaya da. Tüm insanlığın özelliklerini, tüm insani özellikleri içimizde taşıyoruz. Gerçek büyüklüğümüz hayallerimizin ötesinde. Tüm benliğimize yar olma iznini vermemiz gerek. Özgürleşmek için olabilmek, seçebilmek lazım.

Kendimizle, yargılamadan barışmak gerekir. Kusurlu olduğumuz için,

insan olduğumuz için kendimizi bağışlamalıyız. Bu okula tüm bunları öğrenmek için doğduk. Bilgi ağacından o elmayı yemeyi seçerek geldik. Zaten mükemmel olduğumuz o boyutu bırakarak, kendimizi bu okulda ifade etmeyi, kendimizi anlamayı, bilmeyi seçtik. Zıtlardaki birliği anlamaya, yaşamaya geldik.

Biz kendimize yaptığımız her şeyi başkalarına da yaparız. Kendimizi olduğumuz gibi sevdiğimizde kabul ettiğimizde ve bağışlayabildiğimizde, otomatikman herkesi de sever, kabul eder ve bağışlarız. Bize gelişim ve anlama yolunu açan isteklerimizin, arzularımızın peşinden gitmeliyiz. Kendimize ve başkalarına zarar vermeden, herkesin hayrına olacak şekilde bunu başarabiliriz.

Karanlıkta kalan yanlarımızın armağanlarını keşfetmemiz gerekir, başkalarına teslim ettiğimiz taraflarımızı, gücümüzü geri almayı öğrenme sürecini başlatmalıyız. Bütünleşmek için gerekli şart bu. Karanlıktan kaçmak değil, onu

bilinçlendirmek gerekiyor. Ancak o şekilde aydınlanabiliriz. Şuur ışığımızı bütünsel olarak kendimize çevirmeli, karanlığı aydınlatmalıyız.

Kendimizi eninde sonunda her ne olursak olalım -ki o mükemmel haldir-sevebiliriz. Hayallerimizi gerçekleştirip, yaşamaya değer bir hayat yaratabiliriz. Biz kendi hayatlarımızın yaratıcılarıyız. Gücümüze, yaratıcılığımıza, parlaklığımıza, hayallerimize yeniden sahip çıkalım.

Kalbimizi tamamıyla; kendimize ve başkalarına açarak, dünyayla olan ilişkimizi ebediyen değiştirebiliriz.

Evren, fotokopi makinesi gibidir. Sürekli olarak düşüncelerimizi çoğaltır ve bize geri yansır. Hayatımızı değiştirmek için düşüncelerimizi değiştirmek yeterlidir.

Haydi bakalım en güzel şekilde, bilerek, isteyerek, Üstad Ergün Arıkdal'ın dediği gibi, "Yaratılış sürecine katkıda bulunalım."

Unutmayalım ki Tanrı bizim vasıtamızla tezahür ediyor. □

Fikirlerinizi Bizimle Paylaşın

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Her ay özenle sizleri -temelde ruhsal konular olmak üzere- şifa, enerjiler, ötealem, kişisel gelişim, kendini bilmek, terapiler, kayıp uygarlıklar vb. konularında yazılarımızla bilgilendirmeye çalışıyoruz. Lütfen yayımladığımız yazılar hakkındaki fikirlerinizi, düşüncelerinizi, dergimizde daha detaylı işlenmesini arzu ettiğiniz konuları bizlerle paylaşın.

Telefonumuz : 0-212-243 18 14

Faksımız : 0-212-252 07 18

elektronik posta adresimiz: info@ruhvemadde.com

Posta adresimiz: Ruh ve Madde Yayınları, Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı, No: 4 Daire: 6, 34433 Beyoğlu, İstanbul

Yayındayız...

www.metaradyo.com

[Ana Sayfa](#) [Dinleyin](#) [Haberler](#) [Konular](#) [Hakkımızda](#) [İletişim](#)

[Üye Olun](#) [Giriş](#) [Yardım](#)

BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği Hakkında

Kökene, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAPSIŞİK TETKİKLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ele alındığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyin)))

Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulundurduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlının varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız başına anlam ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

Kendini Gözleme

Maurice Nicoll

KENDİ YAŞAMLARINIZ ve genel olarak yaşam arasındaki farkı gözlemleyebilir misiniz? “Benim hayatım mutlu bir hayat” veya “Benim hayatım mutsuz bir hayat” dediğinizde *benim hayatım* terimiyle ne demek istiyorsunuz? Dışınızdaki şeylerin memnun edici olup olmadığını mı anlatmak istiyorsunuz, yoksa içinizdeki şeylerin, yani haletler veya duygular vs.nin memnun edici olup olmadığını mı? Bazen yeterince parası olan, etrafı hoş şeylerle çevrili, ciddi bir sorunu olmayan gibi dışsal durumu iyi bir kişinin mutsuz ve üzgün olduğu; diğer tarafta çok farklı bir durumda, hatta elverişsiz koşullarda yaşayan bir kişinin sıklıkla oldukça iyi olduğu konusunda benimle aynı fikirde olacaksınız. Bu duruma daha yakından bakalım. Kişinin hayatı, bu tam olarak ne olduğunu görmeden, kolayca kaçarak, samimiyetsizce sözünü ettiğimiz şey nedir? İnsanlar gereksiz yere kendi hayat hikayelerini anlatmak istediklerinde, nelerden bahsederler? *Olaylardan*, diğer insanlardan, dışsal şeylerden konuşurlar. Fakat birinin hayatı, kendini gözleme amacı için fark edilmesi gereken iki farklı şeyi içerir. Bir kişinin hayatı sadece olayları değil *durumları* da içerir. Durumlar içseldir, olaylar dışsaldır. Durumlar birisinin durumlarıdır, yani içsel durumlar, bir yandan kötü haletler, endişe alışkanlıkları, korku alışkanlıkları ve batıl inançlar, olumsuz önseziler, depresyon; diğer yandan iyi durumlar, mutluluk hissi, merhamet, eğlence ve zevk. Bunlar bir kişinin içindedir, yani bütün durumlar bir kişinin durumlarıdır. Olaylar ise dışsaldır ve bizim içimize dışarıdan gelirler. Şimdi, birinin içsel durumu dışsal bir duruma karşılık gelebilir veya onun tarafından meydana getirilebilir veya onunla hiçbir ilişkisi olmayabilir. Fakat hepsinden önemlisi, birbirleriyle nasıl ilişkide olduklarını düşünmeden önce, olayların ve durumların iki farklı şey olduğunu görmeye çalışmak çok önemlidir. Örneğin,

memnun edici bir olayı ele alın. İçsel durumunuz buna karşılık geliyor mu? Dışsal olay meydana geldiğinde içsel durumunuzun ona karşılık geldiğini kesinlikle söyleyebilir misiniz? Diyelim ki, istenen bazı olayların olacağını biliyor ve onların olmasını dört gözle bekliyorsunuz. Bu olaylar meydana

geldiğinde içsel durumunuzun onları çok zevkli bir halet içerisinde karşılayacağını söyleyebilir misiniz? Yoksa olay umduğunuz şekilde gerçekleştiğinde bile, sık sık bir şeylerin eksik kaldığını kabul edecek misiniz? Eksik kalan nedir? Eksik kalan, böylesine hırsla beklenen dışsal olayla

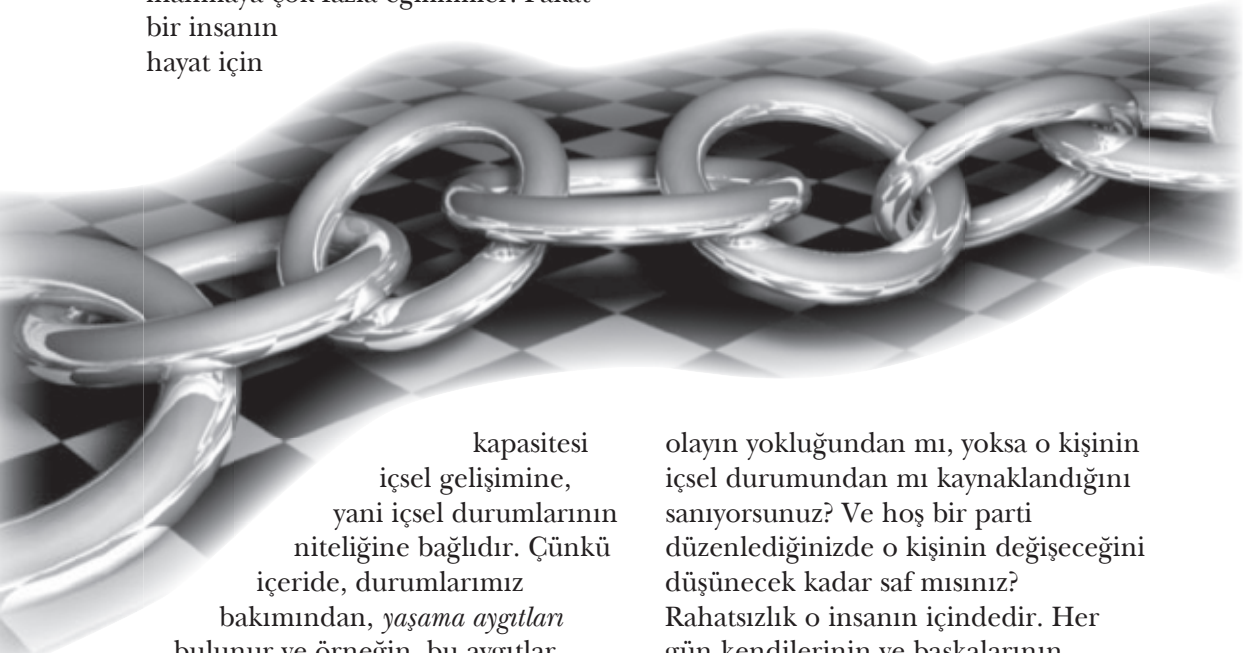
birleşecek olan, ona karşılık gelen içsel durumdur. Ve hepinizin bildiği gibi, genellikle bize en iyi anlarımızı sağlayan, tamamen beklenmedik olan o olaydır.

Şimdi bu fikri alalım, yani dışsal olayların ve içsel durumların birbirine karşılık gelmesini. İçimizde doğru duruma sahip değilsek, mutlu olayla tam olarak birleşemeyiz; demek istediğim, birbirine geçmeleri için içimizde bir şey var olmalıdır ki dış olaylar zevkli olsun. Fakat daha önce söylediğim gibi, insanlar kendi hayatlarının sadece *dışsal olaylardan* ibaret olduğuna, o veya bu türde belirli sayıda *dışsal olay* meydana gelmemişse hayatlarının şanssız olduğuna inanmaya çok fazla eğilimlidir. Fakat bir insanın hayat için

zevk verebilecek dışsal hayattan gelen bu tür olaylarla talihli bir şekilde birleşemez haldedir. Bir kişi yurt dışına yapacağı bir geziyi dört gözle bekleyebilir ve bu meydana geldiğinde bir *olaydır*. Fakat küçük önemsiz şeylere vs. o kadar dikkat eder, o kadar acımasız olu ki bütün gezi bir felakete dönüşür. Böyle bir durumda kabahatli olan kişinin *içsel durumudur*. Dolayısıyla *hayatımızın* neler içerdiğini kendimize soracak olursak, sadece *olaylar* diyemeyiz, daha çok *durumları* içerir. Farz edelim ki, birinin olumsuz, melankolik ve ümitsiz olmayı seven, hayatın kötü bir iş olduğundan ve yaşamaya değmediğinden şikayet eden bir müdürü var. Bunun, uygun bir

kapasitesi içsel gelişimine, yani içsel durumlarının niteliğine bağlıdır. Çünkü içeride, durumlarımız bakımından, *yaşama aygıtları* bulunur ve örneğin, bu aygıtlar kendine acıma, endişeler ve diğer negatif heyecanların altında boğulmuşsa, dış olaylar ne kadar keyifli olursa olsun hiçbir şey doğru gerçekleşmez çünkü yaşama aygıtları -yani kendi içinde kişi- biraz keyif ve

olayın yokluğundan mı, yoksa o kişinin içsel durumundan mı kaynaklandığını sanıyorsunuz? Ve hoş bir parti düzenlediğinizde o kişinin değişeceğini düşünecek kadar saf mısınız? Rahatsızlık o insanın içindedir. Her gün kendilerinin ve başkalarının hayatlarını, kötümser içsel durumları nedeniyle berbat hale getiren; gerçekten kendi içsel hayatlarının nasıl olduğunu görmeye başlamadıkları için hapiste olmayı hak eden; hayatın tamamen kendi dışlarında bir şey

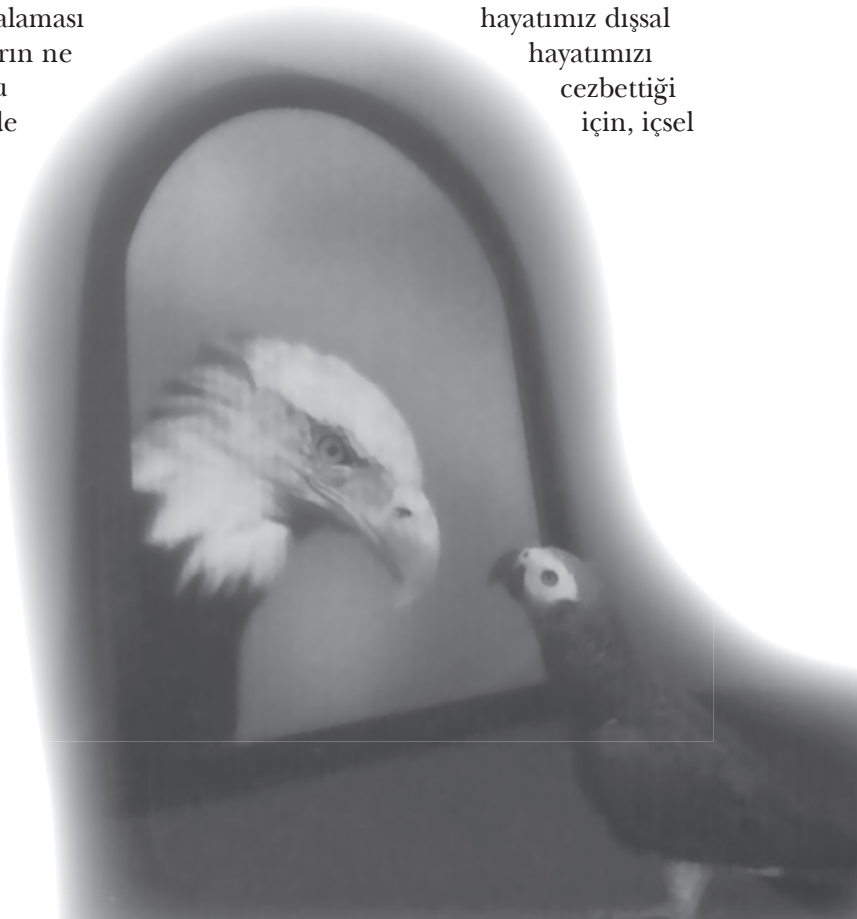

olduğunu tahayyül eden kaç insan gözlemliyorsunuz?

Şimdi, kendini gözlemlenmede, içsel durumları ve dışsal olayları birbirinden ayırmaya çalışın; her ikisiyle, dışsal olayın doğası ve içsel durumunuzla ilişkinizde nerede durduğunuzu fark edin. Dışsal olaylar her türden olabilir. Dış hayat, üzerinde karıncalar gibi çok yavaş yürüdüğümüz pürüzsüz bir kağıt yaprağı değildir. Tepelerle, vadilerle, iyi ve kötü havayla doludur. Bu, hayatın doğasıdır fakat bir kuralmış gibi, bütün olayları veya en azından hastalık, savaş vs. gibi tatsız olayları olağanüstü olarak ele alırız. Hayat, sizi karşılamak için büyük veya küçük derecelerde farklı olayların süregeldiği bir seridir ve her olayın kendi özel doğası vardır. Ve yine içsel durumlar da her türden olabilir. Bütün kişisel çalışmalar, içsel durumlar hakkındadır ve hepiniz, kişinin üzerinde çalışması ve özdeşleşmemeye çabalaması gereken yanlış durumların ne olduğunu duydunuz. Bu yanlış durumlar üzerinde çalışırsanız ve kendinizi onlardan ayırmaya uğraşırsanız, o zaman daha önce olduğu gibi hayatın tatsız olayları sizi kolayca yakalamayacaktır ve kuvvetini sizden çekecektir. Olaylar, kendi değişik kombinasyonlarında her an değişen tesirlerdir ve bazıları diğerlerinden daha iyidir, fakat hepsi, iyi olanlar bile şuurlu olarak ele alınmalıdır

-evrende bulunduğumuz bu düşük seviyede yani dünyada- ve bazıları çok tehlikeli olabilir ve değeri ne olursa olsun özdeşleşilmemelidir. Şimdiye kadar söylenenlerle, bir kişinin hayatının, daha çok onun içsel durumları olarak düşünülmesi gerektiği daha açık hale gelecektir ve bir kişinin hayatının gerçek hikayesi, onun içsel durumları ve özellikle negatif heyecanlarının bir tarihçesi olur. Kendi içinde -her insanın sadece bireysel kendini gözlemlenme aracılığıyla ulaşılabileceği ve başkaları için her zaman görünmez olan bu muazzam içsel dünyada- nasıl olursa olsun (gayriciddi bir tutumla) yaşamak işleyebileceğimiz en kötü suçtur. Dolayısıyla bu çalışma kendini gözlemlenme, kişideki yanlış durumları fark etme ve bunlara karşı çalışma ile başlar. Bu şekilde içsel hayat

arındırılmış olur ve içsel hayatımız dışsal hayatımızı cezbediği için, içsel

*"Olaylar
kapının
açılması
ve
kapanması
gibidir."*

durumlarımızı değiştirmekle, bazılarını aç bırakıp bazılarını beslemekle, sadece dışarıdan gelen olaylarla ilişkimizi değil, aynı zamanda gün be gün bize gelen olayların doğasını bile değiştiririz. Başımıza gelen olayların doğasını sadece bu şekilde değiştirebiliriz. Onları direkt olarak değiştiremeyiz, sadece durumları değiştirebiliriz, yani yaşadığımız bu karmaşık evi biraz düzene sokmaya başlarız. Sorunu meydana getiren bir şeyinizi kaybetmeniz, bir şeylerin ters gitmesi, birisinin sizi unutmaması veya sizinle sert konuşması vs. gibi günün olayları değildir, sizin onlara nasıl tepki verdiğinizdir, yani kendi içinizde nasıl durumlar içinde bulunduğunuzdur. Çünkü tam burada sizin gerçek hayatınız uzanmaktadır ve eğer içsel hayatımız doğruysa, dışsal durumların doğasında hiçbir şey bizimle baş edemez. Bu yüzden daha şuurlu yaşamak için bir alıştırma olarak, içsel durumlarımızı ve dışsal olayları birbirinden ayırmaya çalışın ve herhangi bir dışsal olayın doğasını fark ettikten sonra, onu doğru içsel tutumla karşılamaya çalışın, yani doğru durumla. Eğer yapamazsanız,

daha sonra onun hakkında düşünün; öncelikle olayın doğasını tanımlamaya çalışın ve bu tür olayın sık sık başınıza gelip gelmediğini fark edin ve "Buna geç kalmak denir", "Buna bir şeyleri kaybetmek denir", "Buna kötü haberler almak denir", "Buna tatsız sürprizler denir," "Buna sıkı çalışma denir" veya "Buna hasta olmak denir" gibi cümlelerle olayı daha açık bir şekilde görmeye çalışın. Bu çok basit yolla başlayın ve farklı kişisel olayların ve böylece bu açıdan kişinin dışsal hayatının her zaman nasıl değiştiğini ve bir an yapamadığımız bir şeyi başka bir an nasıl yaptığımızı göreceksiniz. Çünkü olaylar kapının açılması ve kapanması gibidir. Böylece, günlük hayatın küçük olayları hususunda, hangi olaylara kısmen kendinizin sebep olduğunu, hangilerinin yanlışlıkla (tesadüfen) olduğunu vs. görebileceksiniz. Sonra kendi durumunuz hakkında düşünün ve doğru aleti kullanmak, doğru bileti ısmarlamak, bir olay için doğru metodu kullanmak olsa bile oldukça tipik bazı olayları genellikle hangi durumla karşıladığınızı düşünün. Çok fazla olaya karşı kişi pasif olmayı öğrenmek zorundadır, yani hiçbir şekilde tepki vermemek, hiçbir şey yapmamak. Fakat mekanik bir izlenim olarak giren olay, yanlışlıkla kendimiz olarak ele aldığımız duygunun ve aklın saf çağrışımsal mekanizmasına dokunduğunda, herhangi bir mekanik reaksiyonun meydana gelmesini engellemek için pasif olmak büyük bir içsel şuurlu faaliyeti gerektirir. □

Kaynak: Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkacak olan *Gurdjieff ve Ouspensky'nin Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar* adlı eserinden alınmıştır.

AKIŞ

Karanlık Güçler Üstüne

Varlık: Emmanuel

Kişi karanlık tarafından ele geçirilmemiştir.
 Kişi o karanlığı davet etmiştir.
 Bu, misafirleri kovalamaktan çok
 ev sahibine seslenme meselesidir.
 Aramaya başlayan o ruhlara
 cezadan fazla şefkat uyar.
 Bir anaokuluna girip de
 okuma yazma bilmedikleri için
 çocukları suçlayamazsınız.

Karanlığın
 bir tehlike olarak değil de
 bir sevme fırsatı olarak
 görülmesi gerekir.

*Sizin dünyanız ile benimkinin arasındaki
 alışverişin ne kadar sık olduğu hakkında
 hiçbir fikriniz yok.
 Bu sürekli bir şey.
 Dünyalarımızın ayrılığı
 öğrenilmiş ince bir yanulsama perdesidir.* □

Kaynak: *Emmanuel'in Kitabı*, Pat Rodegast-Judith Stanton, Meta Yayınları, 2003.

Geçmiş Yaşamlarımız Bugünümüzü Nasıl Etkiliyor?

Günay Yalçın

5. Bölüm

Neden Regresyon Terapisi İşe Yaramaktadır?

REGRESYON TERAPİSİNİN işe yaraması bir mucize değildir. İşe yaramaktadır çünkü bizler pek çok korkumuzun altında yatan sebebi bu terapi sayesinde açığa çıkartmaktayız. Pek çok hayatta bizler hep korku içinde yaşadık. Bu korkuların çoğu çok temel konulardı: “Hayatta kalabilecek miyim? Açlıktan ölür müyüm?” Fakat insanlık tarihinin geçirdiği tüm bu gelişimden sonra şu an burada bulunan hepimiz bilincimiz açısından bakıldığında çok geliştik; ne yapabileceğimizi ve gerektiğinde bize şifa verecek olan kaynağa nasıl ulaşabileceğimizi artık biliyoruz.

Bu terapi tamamen canla, ruhla ilgilidir. Can, hayattan hayata taşıdığımız şeydir. İlk bedenlenişimizden şu anki bedenlenişimize kadar olan süre içinde bütün yaşadıklarımızın duygusal yükünü taşıyan şeyle ilgilidir. Bizler şu anki hayatlarımızda seçimlerimizin sonuçlarını yaşıyoruz.

Peki, ama niçin geri geldik? Bu kadar zorlukla, bu kadar endişeyle dolu hayatlara geri dönmeyi niçin seçtik? Bizi geri getiren şey karmadır, başka bir deyişle, ruhumuzdaki yara. Ruhumuzdaki yaraları şu an bildiklerimizle değiştirebileceğimizi bildiğimiz için buradayız çünkü bilinçlerimiz şu an olabilecek en iyi düzeydedir ve geçmişteki tüm yaralar, tüm korkular ulaşılp halledilebilecek durumdadır.

Karma, “sadece eylem” anlamına gelen Sanskritçe bir sözlüktür. Karma dengeyi arar. Bu denge tam bir denge olmalıdır, yani bağlanma içermeyen bir bağlanmama hali. Geçmiş yaşamlarda da, bu hayatta da pek çok şeyin dengesi bozulmuştur. Bizler, özellikle ilişkiler konusunda pek çok dengesizlikler yaşarız. İlişkilerden ilişkilere geçeriz fakat başkalarıyla ilişkiler hayatlarımızda çok büyük önem taşımaya rağmen, temelde çok önemli olan yalnızca iki ilişki vardır. Bunlardan biri kendimizle ilişkimizdir, diğeri de -O'na hangi adı veriyorsanız artık- Tanrı ile ilişkimiz. Bu iki ilişki arasındaki denge kurulduğunda, diğeri herkes ve her şeyle olan ilişkimiz de doğal olarak dengeye kavuşacaktır; işte ancak o durumda iken taciz, sömürü veya normal olanların dışındaki bağımlılıklar söz konusu olmaz.

Regresyon terapisi sizi dengeye sokar. Tüm geçmiş yaşamlardan bugüne taşınmış olan acıları, yaraları bir denge haline kavuşturur. Regresyon terapistleri

hastalarının hayatlarında mucizeler yaşandığından söz edebilirler fakat bu mucizelerin sebebi regresyon terapisi değildir. Sebebi, kendisini neredeyse beş yüz hayat sonra ilk kez gerçek olarak deneyimleyen kişidir. Kişi ancak çok uzun hayatlar boyu taşıdığı bir temel meseleyi regresyon terapisi sırasında çözdüğünde gerçekten bambaşka biri haline gelir. Tekrar soruyorum: Niçin buradayız? Daha önce olanları dengelemek için. Fakat burada oluşumuzun sebebi sadece sorunları çözmek değildir. Burada olma amacımızı anlamak için de buradayız. Ve acı çekmek, bu sürecin en büyük tetikleyicisidir.

Hepimiz mutlu olmak için buradayız ama korkularımız olduğu için, çok sayıda şeyden korktuğumuz için hiçbirimiz mutlu değiliz; mutluluğu satın almaya çabalıyoruz sadece.

Regresyon terapisi mutlu olmamızı engelleyen nedenleri bulmamıza yardımcı olur.

Bilinçli zihin karar vermeye yarar; bunlar ne yiyeceğimiz, ne giyeceğimiz gibi basit kararlar da olabilir ya da geleceğinizi ve hatta gelecek yaşamlarınızı etkileyecek karmaşık kararlar da olabilir. Örneğin, 18 yaşındaki bir genç kız gebe kalır, kürtaj yaptırır, kendini ve erkek arkadaşını affettiğini söyler ama aslında bilinçaltında kendini de onu da affetmemiştir ve bir süre sonra kanser olur. Bu türden kararlar öyle derinden alınır ki, fiziksel beden bu kararlardan duygu düzeyinde etkilenir ve bu duygular kendilerini bir biçimde bedende gösterirler; bu ortaya çıkış ya bedenin içinde ya bedenin üstünde ya da bedenden dışarıya doğru gerçekleşir. Alınan tüm bu kararların

arkasındaki duygular ve deneyimler ruhta saklanmaktadır.

Ruh, tanrısal olan yanımızdır ve aslında, yapısı gereği, hür olmalıdır. Bu parçaya, yani ruha giden bir kapı açtığımızda, herhangi bir yaranın sebebine ulaştığımızda şu anki ıstırabımızın sebebine de ulaşmış oluruz. Zihnin bilinçaltı denen kısmı tüm duygularımızı, yaşam senaryolarımızı, davranış kalıplarımızı, tüm bahanelerimizi ve kendimize sürekli olarak tekrarladığımız, örneğin “Hiç güzel değilim,” “Kimse bana önem vermiyor,” “Yeterince iyi biri değilim,” gibi mesajları saklar. Bilinçaltı bunları birer anı olarak saklar ama sizler her gün, sakladığınız bu mesajlara göre davranırsınız. Ve bunlar sizi her gün ve her an kişiliğinizde, davranışlarınızda etkilemeye devam ederler. Regresyon terapisi tüm bunlara erişir ama bunları tek başına temizleyemez çünkü bunların kabullenilmesi ve affedilmesi gerekir. İlk affetmeniz gereken kişi de sizsiniz.

Pek çok insan kendisini bir geçmiş yaşam terapistine teslim edip geçmiş yaşamlarını incelemek istemez, bu konuda tereddüt eder çünkü ortaya çıkabilecek olan kötü anılardan ürkmektedir. İçiniz rahat etsin, hepimiz ortalama olarak en az beş yüz yaşam yaşadık. Öldük, öldürdük, akla hayale gelebilecek her kötü olaya dahil olduk, çaldık, çırtık fakat tüm bunlar esnasında geliştik. Zihnin evrimi, gelişimdir. İnsan türü de hayli büyük bir gelişim geçirdi.

Korkular ancak bilgiyle uzaklaştırılabilir ve bilgi artık elimizde. Bilgi sayesinde yaşamı sevgi ile ele alabiliriz. Dolayısıyla, bu yeni terapinin

sağladığı bilgiler bize bu konuda yardımcı olacaktır.

Ruhun gelişimi, ruhun tekamülü için buradayız. Fakat insan ilk olarak kendisiyle temasa geçmeli, kendisiyle ilişki kurmalıdır ve bunun gerçekleşebilmesi için, engellerin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Geçmiş yaşam regresyonu terapisi işte bu engelleri ortadan kaldırmak konusunda işe yaramaktadır.

Regresyon Terapisinin Faydaları Nelerdir?

BU KONUDA Üstat Ergün Arıkdal *İpnoz'un Gerçek Yüzü* adlı eserinde şunları söylemiştir:

- Eğer geçmiş hayatlar düzgün bir şekilde öğrenilebilmişse gerçekten bu konu hakkında doğru bir şekilde bilgi verilebilmişse ve siz bunun karşısında samimi bir şekilde anlayış gösterebiliyorsanız, kabul gösterebiliyorsanız, elbette ki bu sizin bugünkü yaşamınıza bir anlam katabilir. Daha doğrusu sizin anlam veremediğiniz birçok hususlar bu tarzda bir anlam kazanmaya başlar. Buna ait en güzel misalleri biz kahin Edgar Cayce'nin kitaplarında anlattıklarında görüyoruz. Nitekim birçok rahatsızlıkların, hastalıkların, takıntuların, istenilmeyen durumların, ruhsal sıkıntılarının vs. yani psişik her türlü rahatsızlığın ve manevi bozuklukların arkasında bir geçmiş hayat şokunun olduğu gayet güzel anlatılmıştır. Ve bu şoklar, geçmiş hayat tecrübeleriyle, geriye gidişleriyle, regresyonlarla halledildiği için bakıyorsunuz iş kendiliğinden doğrulanmış oluyor,

hallediliyor. Çünkü geçmiş hayata ait şoku gidip yine geçmiş hayatın zamanı içerisine döndüğümüz vakit, ki bu bir astral dönüştür; beyinde olan bir dönüş değil, bir astral dönüş. Oradaki travmayı ve ruhsal sarsıntıyı veya o şoku normalize ettiğiniz vakit süjeye bunu normal bir şeydir diye kabul ettirdiğiniz vakit, meselenin ne olduğunu anladığı zaman bu sefer normal hayatta da fiziksel hayatında da bu semptom, araz ortadan kalkıyor. Siz meseleyi kökten halletmiş oluyorsunuz. Fakat işin ehline düştüğünüz zaman (5).

- Birtakım anlaşılmayan davranışların, eğilimlerin, arzuların, isteklerin mantığının açığa çıkmasında da regresyonun faydası vardır (5).
- Kendini kontrol mekanizmasının geliştirilmesinde de geçmiş hayatın envanterine sahip olmanın bir faydası vardır. Çünkü geçmiş

hayatın envanterinde istenilmeyen, beğenilmeyen davranışlar ve onların meydana getirdiği sonuçları tekrarlamamak, aynı handikaplara düşmemek, aynı zararlı sonuçlara düşmemek, ıstıraplı durumlara düşmemek için insanın kendi üzerindeki maddi ve manevi kontrolünü artırma ihtimali vardır. Burada ben nazari bir şekilde konuşmuyorum. Bu, yaşanmış tecrübeler ve yapılan gözlemlerle tahkik edilmiş bir durumdur (5). □

KAYNAKLAR:

1. Şuuraltı Tedavisi konuşması, Ergün Arıkdal.
2. *World Regression Institute, Training Manual*, 2005, Jeffrey J. Ryan, M.A; Janet Cunningham, PhD.
3. Ruhsal Söyleşiler, Sali Konferansı, Ağustos 1995, Bilyay Vakfı, Ergün Arıkdal.
4. *İpnoz ve Regresyonda Hafızanın Rolü*, Ruh ve Madde Dergisi, Mart 2003, s. 2, Ergün Arıkdal.
5. *İpnozun Gerçek Yüzü*, Ruh ve Madde Yayınları, Ergün Arıkdal.

Ölen Yakınlarımızdan Gelen Mesajlar

Dina Guirguis

COĞU inanmaktaydı, bazıları yalnızca meraklıydı ve pek azı da tam anlamıyla şüpheciydi ama dün düzenlenen psikişik oturuma katılanların hepsi, ölen sevdikleriyle iletişim kurmayı amaçlıyorlardı.

İngiltere’de tanınmış bir isim olan psikişik medyum Barbara Lee’yi iş başında görmek için yaklaşık doksan kişi Batı Brunswick Müzesinde toplandı ve Barbara’nın ölen kişilerin orada olan aile üyelerine mesajlar aktarmasını izlediler. Barbara, çoğu kadın olan dinleyicilere onu aşkın okuma sundu ve ölen kişinin aile üyesiyle ilintili isimleri, tarihleri ve olayları dile getirmesi karşısında insanlar şaşkınlığa uğradılar.

“Amacım, ölümden sonra yaşam olduğuna ilişkin farkındalığı yükseltmek,” diyen Barbara, “Bunu işi siz seçmezsiniz, o sizi seçer,” diyor.

Barbara Lee üç saat süren toplantıya yeteneklerinin nasıl ortaya çıktığını anlatarak başladı. Hep canlı rüyalar gördüğünü ama annesi 2001 yılında ölene dek yeteneğini tam olarak keşfetmeye koyulmadığını söyledi.

Barbara, “öteye geçen” insanlardan saniyenin binde biri gibi kısa bir sürede pek çok imajlar, sesler ve duygular aldığını ve bunların hep çözüm bekleyen işlerle ilgili olduklarını söylemektedir. Toplantı sırasında her bir oturum, insanların ellerini birbirine sürtmeleriyle başladı, böylece ölen kişilerin yüksek enerjisiyle eşleşmesi için odanın enerjisi yükseltildi.

“Enerjileri bazen hayli hızlı,” diyerek açıkladı Lee. “Onların fizik bedenleri veya sesleri yoktur; tamamen enerjiden oluşmaktadırlar.”

Enerji ne kadar güçlüyse, mesaj da o kadar net ve kesindir. Enerji zayıfladıkça, bağlantı kurmak iyice güçleşmektedir ama Lee, öne sürdüğü bilginin geçerliliğinin oturuma katılan kişi tarafından denetlenebileceğini hatırlattı.

Spotswood kasabasında oturan Denise Dellaglio annesi Donna’nın öldükten sonra bile günlük yaşamında yanı başında olmaya devam ettiği yolundaki inancı Barbara tarafından onaylandı.

Dinleyiciler arasından rastgele seçilen Dellaglio, kendi ailesindeki insanların ad ve soyadlarının ilk harflerini saptayan ve annesinin ona anlattığı öykülere atıfta bulunan Barbara Lee’nin yeteneği karşısında çok şaşkıncı.

“Bunu ilk kez yapıyorum, buraya geldiğimi kimseye söylemedim,” diyen Dellaglio, Barbara Lee’nin yaptığı okuma sırasında döktüğü gözyaşlarından bitkin düşmüş: “Tamamen inandım.”

Ama Barbara Lee yeteneklerinin gerçek olduğuna herkesi inandıramadı. Doğu Brunswick’ten Marie Trotter, “Açık fikirli biriyimdir ama daha fazla delile

ihtiyacım var,” dedi. “Bazı iyi noktalar yakaladı, ıskaladığı ve tutturduğu şeyler de oldu ama bilgiler pek belli belirsizdi.”

Barbara Lee ise “Bu söz konusu süreç ve onu öğrenmek, süreç

sayesinde edindiğiniz şeylere inanmakla ilgilidir,” diyerek ekledi, “Şüpheli olmak kolay yolu seçmektir.” □

Yazarın 10 Ocak 2005'te *Home News Tribune*'de yayınlanan yazısından çeviren: Nur Alkış

Gelişim-Öğrenme Açısından Ahlaki Bilincin Evreleri ve Ruhsal Yansımaları

Aytuğ A. Şentürk

2. Bölüm

Bilişsel Açıdan Ahlaki Gelişim

PIAGET'İN çalışmalarında bilişsel ve ahlaki gelişim paralel bir biçimde açıklanmaktadır. Bu bağlamda Piaget ve ardından Kohlberg yine belirli evrelere ayrılmış ahlaki gelişim kuramları geliştirmişlerdir. *Dışa bağımlı dönem* ve *özerk dönem* olarak iki aşamalı bir ahlaki süreç üzerinde duran Piaget' nin çalışmasının ardından Kohlberg her biri ikişer alt döneme ayrılan üç evreli bir ahlaki gelişim kuramını savunmuştur. Bu kuramlarla ilgili olarak dikkat çekici bir biçimde ortaya çıkan bir husus, bunların yetişkinlik dönemindeki bireylere ilişkin olarak da aydınlatıcı doneler sunmalarıdır. Özellikle bu iki yaklaşımın bir sentezi olarak, yetişkinlerin gösterdikleri ahlaki tutumlara ilişkin açılımlara da gitmek mümkün görünmektedir. Kohlberg içinde Türkiye' nin de bulunduğu çeşitli ülkelerde yaptığı araştırmaların sonucunda sırasıyla, *gelenek öncesi dönem*, *geleneksel dönem* ve *gelenek sonrası dönem* olarak üçe ayırdığı bir ahlaki gelişim yelpazesi geliştirmiş ve her bir dönemi de iki alt evreye ayırmıştır. Bu çalışmalara ilişkin olarak bir yandan bunların büyüme ve gelişim evresindeki çocukların ahlaki tutumlarının gelişimine ilişkin çıkarımlar yapmak mümkün iken, öte yandan yetişkin fertlerin de bu gelişim yelpazesindeki çeşitli evrelere ait olan tutumlarını açıklamak da mümkündür. Bir başka deyişle, ruhsal açıdan herkesin ait olduğu belirli evre ya da dönemler söz konusu edilebilir ve bir bakıma bunların gelişimin hangi evresine ait tutumlara sahip olduklarını açıklayabiliriz. Belki çocukluk döneminde gelişimin belirli bir evresinde takılıp kalmak ya da metapsişik açıdan doğum öncesine de ilişkin kimi nedenler ya da ruhsal tekamül bakımından bağlı olunan evreler söz konusu edilebilir. Kuşkusuz bu ahlaki gelişim skalaları mutlak birer ölçüt olmaktan çok, gözlemcinin bakış ve değerlendirmeleri için yardımcı birer araç olarak görülmelidir. Yani bu araştırma ve kuramların, bir bakıma toplumbilimsel açıdan ulaşılan belirli merhalelere denk düşmekte olup, son tahlilde yeni gelişmelere açık olarak değerlendirilmelerinde yarar bulunmaktadır (a.g.e., 2008b).

Kısaca hatırlamak gerekirse çocukluğun ilk evresinin son döneminde içselleştirmeler kazanılmaya başlanır. Burada en önemli olan ayrıntılardan

biri dış dünyanın içte temsil edilmesinin söz konusu oluşudur. Henüz düşünce kazanılmamakla beraber çocuğun bu dönemde birden anladığı belirtilmektedir. Bunu “tasavvurlu bir zeka” ve “içerleştirilmiş bir eylem” olarak tanımlamak mümkündür. Ardından düşüncenin ilk bakışta görünen şeye, yani nesnenin görünümüne bağlı olduğu bir dönem başlamaktadır. Bu dönemde çocuk için nesnelere görmek, somut biçimde kavramak çok önemlidir. Düşüncenin birleştirici bir yapıda olduğu bu dönemde, çocuk, aynı görüş alanı içinde olan veya aynı anda farkına vardığı nesnelere bir arada algılamaktadır. Bu dönemdeki sembolik ya da simgesel işlev ve zeka ise, “bir şeyi başka bir şeyle canlandırma” olarak da tanımlanabilir. Tüm bu gelişmeler Piaget’in psikomotor ve işlem öncesi evreler olarak tanımladığı dönemlerde meydana gelmektedir. Somut işlemler döneminde çocuklar “kurallara uygun sınıflandırma yeteneği ve somut sorulara cevap verebilme yeteneği”ni kazanmaktadırlar ancak soyut kavramları henüz anlayamadıkları düşünülmektedir. Soyut kavrayışta artık somut görüngülerin etkisini aşan soyut işlemlerin yapılabildiği dönem olarak da soyut işlemler evresi söz konusu edilmektedir. İşte, paralel olarak Piaget’in ahlaki gelişim düşüncesinde *dışa bağlı dönem* olarak adlandırılan süreç psikomotor evreden somut işlemler döneminin bir bölümüne kadar süren evre içinde tanımlanırken; *özerk dönem* yani ahlaki karar ve algılamaların özerkleştiği dönem de, kısmen somut işlemler kısmen de soyut işlemler döneminde başlamaktadır.

Piaget’ye göre, dışa bağlı dönem, ilk bebeklikten 10 yaş civarına kadar devam eden devre için söz konusudur. Bu dönemde çocuklar olayları, durumları; “...gözlenebilir fiziksel ölçütleri olan somut sonuçlara göre değerlendirirler. Eylemin yapılışındaki amacı dikkate almaksızın ortaya çıkan fiziksel sonucun büyüklüğüne ve ciddiyetine göre karar verirler” (a.g.e., 2008b). Örneğin, oyunlar söz konusu olduğunda, kurallara herhangi bir eleştiri getirilmeden uyarlar ve kuralların uymak için olduğunu düşünürler. Bu anlamda sorgulama yoktur, bunun nedeni ise çocuğun içinde bulunduğu bilişsel olgunluk düzeyidir. Olayların başlangıcına dönerek bir sorgulama yapılmaz, olaylar tersine çevrilemez, benmerkezcilik hakimdir. Çocukların empatik becerilerinin gelişmeye başlaması ile birlikte daha karmaşık değerlendirmeler yapmaya başladıkları gözlenmektedir. Söz konusu durum özerk döneme ait bir özelliktir. Artık somut ya da fiziksel sonucun ortaya çıkmasından önceki niyetin dikkate alınmaya başlaması ve eylemlerin temelini oluşturan düşüncelerin değerlendirilmesi gündeme gelmektedir. Bu düzeyin artık soyut işlemler evresinin bir özelliği olarak ortaya çıktığını belirtmek mümkündür. Can, söz konusu durum için bireyin; “...olayın başlangıcına düşünsel anlamda geri dönüp, sürecin başlangıcı sırasında o davranışa yönelen kişinin duygu ve düşüncelerini anlayabilecek bilişsel olgunluğa gelmiş” olmasının gerektiğini belirtmektedir (a.g.e., 2008b). Bilişsel psikolojide özerk dönem bu biçimde tanımlanmaktadır. Ahlaki davranışın örneğin okulda

herhangi bir bilginin ezberlenip uygulanmasından farklı bir biçimde ortaya konulması gerekmektedir. Çünkü bu tür bir uygulama örneğin, bir otorite yokluğunda her an tersine dönebilecektir. Bunun yerine ferdin uyguladığı bilginin ve ediminin bilincinde ya da şuurunda olması ve bilişsel bir muhasebeye girmesi sağlanmalıdır. Özerk dönemin, ahlaki edimin neden uygulandığının kişisel olarak idrakine ulaşılması anlamında bir özerklik içerdiği dikkate alınmalıdır.

Araştırmalarını Piaget'nin bilişsel gelişim kuramı üzerinde temellendiren Kohlberg'e göre ahlaki gelişimin aşamaları tüm kültürlerde ortak olan evrensel özellikler taşımakla birlikte gelenek öncesi ve geleneksel düzeylerde kültürler arası farklılaşmalar söz konusudur. Gelenek sonrası düzey ise olabildiğince evrensel bir görünüm sergilemektedir. Başka deyişle gelenek sonrası düzey çoğu kültürde ortak özellikler taşımaktadır. Bu anlamda ahlak gelişimi bilişsel gelişim ve olgunlaşma ile ilgili bir sırayı takip etmektedir. Burada üst düzeylere çıkıldıkça daha kompleks ve soyut ahlaki değerlendirmeler ortaya çıkmaktadır. Fertler, bilişsel yeterliğin gelişmesi ile birlikte özellikle ahlaki açıdan daha yüksek düzeylere ulaşma olanağını soyut işlemler düzeyine eriştikten sonra kazanırlar. Ergenlik döneminde toplumda baskın olan ahlaki düzeye ulaşan birey için sırasıyla üç toplumsal ahlaki düzey saptanmıştır. Bunlardan *gelenek öncesi*

düzeyde, çocuklar iyi, kötü ve doğru, yanlış gibi değerlendirmeleri tıpkı somut işlemler evresi gibi eylemlerin somut, fiziksel sonuçlarına bağlı olarak değerlendirmektedir. Ödül, ceza ve otoritenin gücü bu düzeyde belirleyici olmaktadır. 1. *alt evrede*, eylemin iyi ya da kötü oluşu tamamen fiziksel sonuca göre belirlenirken benmerkezci bakış açısı ile otoriteden kaynaklanan cezadan kaçınma tutumu söz konusudur. 2. *alt evrede*, eylemlerin kişiyi tatmin etmesi ve *yarar getirmesi* ön planda tutulmaktadır ve burada da benmerkezci bakış açısı hakimdir. Bu düzeyde başkaları için bir şeyler yapılması bir empatik eğilimden çok, bunun karşılığında edinilebilecek bir yararla doğru orantılı olarak ortaya çıkar. Somut bireyci bir anlayış ve kişisel çıkar ve gereksinimlerin

karşılanması ön plandadır, bu anlamda çıkarıcı bir iyilik ve doğruluk anlayışının egemen olduğu gözlemlenebilecektir (a.g.e., 2008b).

İkinci aşama olan *geleneksel düzeyde* anlayışın biraz daha gelişerek toplumsal normlara, yasalara ya da başkalarının haklarına ortak çıkar açısından bakılması söz konusudur. Artık toplumsal kurallar ve diğer insanların beklentilerini karşılamaya dönük bir bilinci saptamak mümkün olabilecektir. Çocuk tarafından toplumsal kurallar geleneksel biçimde sahiplenilmekte ve onlarla bütünleşilebilmektedir. Buradaki 3. *alt evrede* ahlaki yargılar oluşturulurken özellikle yakın çevre dikkate alınır. Anne, baba, eş, evlat gibi ailenin yakın üyelerinin onayını kazanma ve beklentilerine karşılık verme eğilimi belirleyici olmaktadır. Bireyde kültürel normlar ve kalıp yargılar ile çevrenin niyetleri ile uyumlu davranışlar görülmektedir. Gander ve Gardiner, bu düzeyi değerlendirirken; “karşılıklı kişiler arası beklentiler, ilişkiler ve kişiler arası uyuma” davranışını belirlemiştir. Kişinin kendi kendisine ve başkalarına karşı bir “iyi olma” eğilimi içinde olduğu hatta zaman zaman altın kurala uyma davranışı gösterdiği görülür ancak bunun halen yakın çevre ilişkileri içinde geçerli olduğu düşünülebilir (Gander ve Gardiner, 1995:263-265). 4. *alt evrede*, toplumsal sistemin devreye girdiği görülmektedir. Bu evre aynı zamanda vicdani algılama ve uygulamanın başlangıcı olarak da görülebilir. Buna göre “doğru” aynı zamanda; “topluma, gruba ya da kuruma katkıda bulunmak”, güncel görevleri doğru olarak yerine getirme

bilincinin kazanılması ile ilgilidir. Bu anlamda kişinin; “...tanımlanmış sorumlulukları yerine getirmesi için vicdanın emri” de ortaya çıkmaktadır diyebiliriz. Rollerin ve kuralların onları tanımlayan toplumsal sistem açısından benimsenmesi ve bireysel ilişkilerin toplumsal sistemdeki yerleri tarafından belirlenmesi söz konusu olmaktadır. Ahlaki kurala kendiliğinden saygı ve kişinin görevini yapması, otoriteye kendiliğinden bir saygı ve sosyal kuralların korunması gibi kimi eğilimler bu düzeyde devreye girmektedir. Bütün bunlar giderek gelişen bilişsel gelişim düzeyleri ile koşut bir etkinlik içinde değerlendirilmelidir (a.g.e., 1995: 263-265).

Gelenek sonrası düzey, Kohlberg tarafından ileriki çalışmalarında tek evre içinde değerlendirilmiştir. Buna göre adalet kavrayışının gelişerek adil davranış statüsünü kazanması söz konusudur. Burada akılcı ya da makul bir vicdani anlayışın ortaya çıktığını düşünebiliriz. Bu evrede ahlaki davranış; “...otoritelerden, otoriteye boyun eğmekten ve yasalara uymaktan farklı bir biçimde” ortaya çıkar ve karmaşık sorunların çözümünde yasaların akli düzeyde tatmin edici olup olmaması da sorgulanmaktadır. Adalet, insan hakları, yaşamın kutsallığı ve evrensel düşünce biçimlerinin bireyde yerleştiği gözlemlenebilmektedir. Bu düzeyde, örneğin evrensel gerçeklerle çatıştığında, artık yasaların da sorgulanması söz konusu olabilmektedir. Gelişimin bu aşamasında bireyler kuralların ya da “...yakın çevrelerinin kendilerinden beklentileri yönünde değil de, kendi mantukları ve vicdanları doğrultusunda

hareket ederler.” Gander ve Gardiner, bu düzeye ilişkin olarak kişilerin kendi seçtikleri ahlaki ilkeleri izlediklerini, toplumsal anlaşmaların da fertlerin zihninde böyle ilkelere dayandıkları için kabul gördüğünü belirtirler. Kişinin *doğruyu yapma nedeni* akılcı bir kişi olarak evrensel ahlak ilkelerinin geçerliliğine inanma ve bunlara bağlanma duygusu olarak nitelendirilmektedir. Bu aynı zamanda, toplumsal düzenlemelerle koşut olarak türeyen bir ahlaki bağlılık duygusu ve ahlaki doğanın evrensel geçerliliğine olan inanca bağlanmaktadır. Bu aşamada düşünce ve eylemin tutarlılığı önem kazanır ve akıl yürütme garantili bir tekil koşul olmamakla birlikte ahlaki davranmanın önkoşuludur (a.g.e., 1995: 263-266).

Gelişim, Öğrenme ve Ruhsallık Açısından Bazı Çıkarımlar

DİŞ DÜNYANIN içte temsiline dayalı ve toplumsallaşma içerisinde içselleştirilen ahlaki bağlılığın evrensel bir ilke olarak kabul edilmesi; pek çok bakımlardan geleneksel olarak ve hatta animistik olarak nitelendirilebilecek şekilde ahlaki yaptırımlara uymaktan farklıdır. Kişinin vicdani onayını ortaya koyarak içtenlikli bir biçimde ahlaki uygulamaya gitmesi ve bunu yaparken makul davranması, metapsişik açıdan makul vicdana bağlanan bir edim olarak ortaya çıkmaktadır. Bireyin gelişim ve öğrenme sürecinde yaşantısının ilk döneminde ve ergenlik çağında edindiği bilgi ve deneyimler oldukça önemlidir. Özellikle metapsişik açıdan bilinmektedir ki, pek çok yetişkin bireyin bilincinde

ve kişiliğinde yaşantısının ilksel evre ve düzeylerinde belirlenen birtakım durumlar, onların yetişkin insanlar olarak bile çocukluk döneminin belirli evrelerinde takılıp kalan ve ileriki yıllarda çeşitli türdeki stresleri doğuran birtakım sarsıntılı özellikler yaratmaktadır. Hatta örneğin Gurdjieff gibi düşünürler, yetişkin insanların çoğunun varıksal gelişiminin aslında çocukluk yıllarında sona erdiğini belirtmektedir. Bu durumu fazlaca ayrıntılı bir değerlendirmeye tabi tutmadan çevremizde hatta yakın çevremizdeki insanların halen Piaget ve Kohlberg tarafından yukarıda belirtilen erken dönemlere ilişkin tutum ve eğilimler taşıdıklarını gözlemlemek mümkündür. Örnek vermek gerekirse, olayları somut ya da fiziksel sonuçlarına göre değerlendirmek toplumsal yaşantımızda sıklıkla karşımıza çıkan bir durumdur. Ya da ahlaki kurallara uymanın çoğu durumda geleneksel kimi ölçütlerce belirlendiği sık sık gözlenmektedir. Buna ilişkin en iyi bilinen örnekler insan onuruna ya da vicdanına göre değil de; törenin emrettiği istikamette işlenen cinayetler, dökülen kanlar, yıkılan ailelerdir. Hatta bu biçimde davranışlar kimi zaman eğitim düzeyi yüksek kişiler arasında da gözlemlenebilmekte ve de ağırlıklı olarak görece sosyo-kültürel açıdan da daha zayıf durumlarda kalabilen kadınlar, bu tür uygulamalarda sıklıkla ana hedefi teşkil edebilmektedirler. Bu anlamda toplumumuzun geleneksel yapısı gerçekte bir hayli ağır yaptırımlarla doludur. İnsanın doğru davranış emrini kendi vicdanı ve aklından alabilmesine de engel teşkil eden birçok karmik ağırlık ve

streslerle, belki de değişmesi gereken gelenekler birleşince oldukça ağır bir sosyo-kültürel atmosferle karşı karşıya kalmaktayız. Oysa öyle bir devrede bulunmaktayız ki; kişinin ahlaki tercihini vicdani onayıyla belirlemesi, karar ve tutumlarında hem akli hem de vicdani ölçüleri içtenlikle ortaya koyması gerekmektedir.

Bilişsel olarak herhangi bir edimin başlangıcına dönerek, örneğin kişiler arası ilişkilerde yapılan bir hatanın hangi niyet çerçevesinde meydana geldiğini, kimi durumlarda fiziki sonuçları sürklase ederek belirleyebilmemiz gerekir. Gerçekten de içinde bulunduğumuz dönemde hiçbir bakımdan insani olarak nitelendirilemeyecek pek çok korkutucu boyutlarda olaylar yaşanmaktadır; bunu saptayabilmek için medyaya kısaca göz atmak yeterlidir. Çağdaş kültürel düzeyde medya da, toplumsal tansiyonun ve moral düzeyinin belirli ölçüler içinde tutulması yerine, olan biten herhangi bir olayı misliyle vurgulayarak adeta toplumda daha fazla çalkantı yaratma gibi bir işlev göstermektedir. Bunun nedenleri ayrı bir tartışma konusudur ancak toplumumuzun bu devrede insanlık açısından kendi bulunması gereken noktaya ulaşabilmesi için belirli bir baskı ve taziyk de bu yolla oluşmaktadır diyebiliriz. Moral ve manevi

değerlerin belirli bir seviyeyi makul vicdan bakımından bir an önce yakalanması zorunludur aksi takdirde içinde yaşadığımız basınç yaratan sosyo-kültürel atmosfer katlanarak önü alınmaz gelişmelere neden olabilecektir. Bu bağlamda ahlakın ve ahlaki yaşayışın da belirli bir düzeyde akla vurularak, kişilerin insanlık ailesinde hangi konumu hedeflediklerinin de vurgulu bir biçimde ortaya çıkma zamanı gelmiştir, aksi takdirde toplumumuzun geleceği bakımından kaygı duyulması gerekir. Uyanış bu bakımdan düşünülmelidir, yoksa el alem ne der deyip ya da korku ve utanç duygularının esiri olarak ahlaki tutumlar göstermek artık zamanın gerisinde kalan içtenlikli değil, riyakar bir davranış biçimidir. Öte yandan akla vurmanın da ölçüsü önemlidir çünkü ahlak bir taraftan da akla karşı bir gizem içermektedir, buradan oluşan sorunun yanıtını vermesi gereken de bu toplumun bir an önce ortaya koyması gereken küresel vicdan ölçüleridir.

Öğrenmeyi tanımlayan davranışçı yaklaşıma göre; "...bireyin çevresel uyarıcılara göstermiş olduğu tepkilerle, bu uyarıcılar arasında bir bağ oluşturma süreci olan *öğrenme*, bilişsel yaklaşımı benimseyen bilim adamlarına göre, bir takım zihinsel işlemlerle gerçekleşen karmaşık bir süreçtir." (Can, 2008e). Dış dünyanın içte temsil edilmesi yoluyla başlayan ve ileri düzeylerde herhangi

bir nesne ya da durumun yerine, onu temsil eden başka durum ve de olayların ya da simgelerin geçmesi ve soyutlamanın başarılabilmesi yoluyla gerçekleşen öğrenme süreci de hem davranışçı, hem de bilişsel yaklaşımların bir sentezi olarak da değerlendirilebilmelidir. Bu bağlamda; “öğrenme, bireyin yeni ilişkiler (öğrenme ilişkileri) formüle edilmesine ya da yeni tepkilerde bulunabilmesine yönelik bir içsel değişim olarak” tanımlanabilir. Weiner’a göre, insan güdülenmesi anlama temeli üzerinde gelişmektedir. Öte yandan kişilerin öğrenme ediminde kullandıkları nedensel çıkarsamaların tek boyutlu değil, karmaşık süreçler olduğu belirtilmelidir. Ayrıca önemli bir nokta, “Davranışların geçmiş davranışlara ilişkin yapılan nedensel çıkarsamalardan” etkilenmesidir. Bu durum bireyin kendi davranışının *nasıl bilincinde olması bakımından* önemli bir veri sağlamaktadır. Bunun da ötesinde diğer bir önemli nokta,

duyguların gerçekte bilişsel bir işlem olan nedensel çıkarsamalar sonucu oluşmasıdır. Buna göre, “duygular nedensel çıkarsamaları etkilemez”; dolayısıyla böyle bir bilişsel çıkarsama işlemi ilgili duyguyu da değiştirebilecektir (Can, 2008c).

Ahlaki tutumun da bilişsel olarak nedensel çıkarsamaya tabi tutulması, kişinin davranışlarının etki, neden ve sonuçlarının farkında olarak eyleme girişmesi ve ahlaki yaşantının duygu boyutundan bilişsel boyuta kaydırılması bu konuda belirli bir bilince sahip olmak isteyen birey açısından önemlidir. Bu anlamda olaylara belirli bir bilişsel strateji ile yaklaşmak, başka deyişle kişinin öğrenmesini ve öğrendiğini anımsamasını ve bunlarla birlikte düşünmesini yönetecek becerileri kazanması gerekir. Pavlov’un iyi bilinen tepkisel koşullanmasının karşısında Skinner tarafından geliştirilen edimsel koşullanma, klasik devimsel koşullanmanın ötesinde bilinçli davranışların öğrenilmesi ile ilgilidir.

Bu anlamda belirli bir davranışın sonuçları olumlu olduğunda birey bunları tekrar ederek geliştirebilir (a.g.e., 2008d). Ancak doğru olan her davranışın hoş giden sonuçlar yaratması söz konusu değildir, bu bakımdan ruhsal açıdan hoş gitmeyen sonuçlar yaratan davranışların da öğretici olabileceğini hatırlamak gereklidir. Hatta ahlaki açıdan doğru eylemin geliştirilebilmesi pek çok bakımlardan olumsuz deneyimlerle ilgili olarak ortaya çıkabilmektedir çünkü genelde toplumun genel ahlaki düzeyi her zaman evrimsel gelişime açık olamayabilmektedir. Bu bağlamda büyük reformistlerin çoğunun zorlu bir hayat yaşadıkları, hatta inandıkları ahlaki ilkeleri izledikleri için ölümle bile karşı karşıya kaldıkları tarihsel olarak bilinmektedir (Sokrates, İsa, Gandhi örneklerini hatırlamak yeterlidir).

Olayın ve nesnenin kendisini aşmak ve simgesel dünyaya geçmek, simgelerin orada olmayan nesnelere ve durumlar yerine durmalarından ötürü temelinde olumsuzluk taşıyan bir deneyimle gerçekleşir. Ahlak ise temelinde Tanrı gibi, inanç gibi, sevgi gibi duyu ötesi alana yayılarak gelişen bir sürecin insan dimağındaki adıdır. Akıl duyularla etkileşmesine rağmen özel olarak duyu ötesi apriori bilgilerle işler ve deneyüstü ilkelerle bağlıdır. Felsefe tarihi bu unsurlara ilişkin hesaplaşmalar ve gelişmelerle doludur. Temelde dış dünyanın içteki temsili ve oluş ve bozuluşun fiziksel boyutları arasındaki ilişkiler kadar simgeler yoluyla edinilen soyutlamalar ve gerçekliğin içselleştirilmesi kişinin moral bakımından gelişmesi ve bu yolla edindiği bilgileri hakiki anlamda

öğrenmesi ile ilişkilidir; bu anlamda öğrenme kişide kalıcı izli değişimlerin meydana gelmesine neden olur. Büyük toplumda hakiki anlamda öğrenme süreçlerinin yayılması ile ruhsal evrim gibi çok boyutlu bir sürecin ilk açılımları ile karşı karşıya kalmaktayız. Her şeyden önce bilinç yollarının genişletilmesi, evrim bilincinin yayılması kasıtlı ahlaki eylemin şuurlu olarak yerine getirilebilmesiyle insanlık ailesini küresel olarak yaşanacak yeni bir moral evrenin eşğine getirecek en önemli araçlardan birisidir. Evin, kendi evi olduğunu unutup kilerde yatan ve daha sonra bunu fark eden adam gibi, yarının insanın moral yeterliği kendi içinde bir bilinç ve bu bilincin artık başka bir evrene uyanışı gibidir. □

KAYNAKÇA:

- ATABEK, Erdal. *Çocuklar Büyükle ve Tavşanlar*. İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi, 1998.
- AYDIN, Betül -Gürhan Can-Kurtman Ersanlı vd. *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi*. Editör: Binnur Yeşilyaprak, Ankara: PegemA Yayıncılık, 2002.
- CAN, Gürhan. "Bilişsel Gelişim". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008.a
- CAN, Gürhan. "Piaget ve Ahlak Gelişimi". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008b.
- CAN, Gürhan. "Öğrenme Kuramları: Weiner'ın Nedensel Çıkarılma Kuramı". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008c.
- CAN, Gürhan. "Öğrenme Kuramları: Klasik Koşullanma ve Edimsel Koşullanma". *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008d.
- CAN, Gürhan. "Öğrenme Psikolojisi. Temel Kavramlar ve Öğrenmeye Etki Eden Etmenler." *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi Web Ct. Ders Notu*, 2008e.
- GANDER, Mary J., Harry W. Gardiner. *Çocuk ve Ergen Gelişimi*. Çev: Ali Dönmez, Nermin Çelen, Bekir Onur. 3. Baskı. Ankara: İmge Kitabevi, 1998.
- KAPFERER, Jean - Noel. *Çocuk ve Reklam*. İstanbul: Afa Yayıncılık, 1991.
- ONUR, Bekir. *Gelişim Psikolojisi*. Ankara: İmge Kitabevi 1995.
- SENEMOĞLU, Nuray. *Gelişim, Öğrenme Öğretme: Kuramdan Uygulamaya*. Ankara: Gazi Kitabevi, 2001.

Ötealem Deneyleri

Dr. Gary E. Schwartz

1. Bölüm

HERKESE merhaba. Öncelikle bu özel konferansı organize eden ve beni buraya davet eden Bilyay Vakfı'na teşekkür etmek istiyorum. Bu benim İstanbul'a ilk gelişim. Bu güzel ve özel şehirde bu tür çalışmalar tarihinde son yılların en özel organizasyonu yapılıyor. Gördüğümüz gibi konuşmamın başlığı biraz değişti. Alt başlığımız "Teknoloji Yüzyılından Ruh Yüzyılına". Bilyay Vakfı'nın insanlığı birleştirmeye yardımcı olması için bilgiyi yayma amacının ışığında, ölümden sonra bilincin devamı konusundaki çalışmalardan bahsetmek istiyorum. Bu çalışma insanlığı birleştirmeye katkıda bulunacak potansiyele sahip. Şu soruyu sormak isterim: "Eğer ruhsal gerçeklik varsa, ne olmuş?" Örneğin, eğer bizim bir ruhumuz varsa ve ruhlar tıpkı "öldükten" sonra bile parıldayan uzak yıldızların ışıkları gibiyse bu demektir?

Bir ruhumuz olduğunu bilmek iyileşmeye, barışa ve ümide dönüşmezse o halde ne işe yarar? Bu bilgi ne işimize yarayacak? Bunun gerçek dünyada bir uygulama alanı var mı? Bilginin bu tarz uygulamaları oldukça tartışmalıdır. Örneğin, enerji ile şifa verenlerin gizemli yaşamını düşünün. En deneyimli enerji şifacıları şifacılığın hem bir bilim hem de bir sanat olduğunu öne sürmektedir. Bu sanat sezgilere kulak kabartmayı içerir ve "ruhsal mekanizmanın çalışmasını" sağlar ki bu da enerji yolu ile insanları tedavi eden şifacılara soracak olursanız ölmüş hekimlerden, azizlerden, Meryem Ana ve Rahibe Theresa gibi yüce insanlardan, Hz. İsa ya da Hz. Muhammed gibi peygamberlerden, Mikail gibi meleklerden ve hatta evrensel enerji kaynağı olan ve adına her ne dersiniz, Tanrı ya da Allah'tan yardım ummayı içerir. Buradaki soru, Batı biliminin bu fenomene nasıl yaklaştığı, bunu nasıl açıklamaya çalıştığıdır. Batı biliminde bu konuya iki ana yaklaşım vardır. Ben bu yaklaşımlara inanmak üzere eğitildim. Bunlardan biri nöro-bilim hipotezidir ve bu ruhsal inançların beynin bir yan ürünü olduğu fikridir. "Tanrı geni" ya da "Tanrı noktası" gibi terimleri duymuşsunuzdur. Bu, beynin bize tanrısallık

deneyimini yaşatan kısmıdır ve belki de bir çeşit halüsinasyon görmemize neden olur. Ve buna bağlı olarak davranışsal bilim hipotezi vardır ve bu da ruhsal

inançların hem hasta hem de şifacı için plasebo etkisi yarattığını öne sürer. Buna göre ruhsal inançlar, kendiliğinden gerçekleşen kehanetleri, fantezileri ve hatta farklı bilinç düzeyinde oluşan halüsinasyonları yansıtır. Batı biliminin bu sorulara cevabı işte bu şekildedir. Peki bu hipotezler, fenomenleri açıklamaya yeterli midir? Sunumumda öncelikle, Tanrı'nın John'u gibi yetenekli şifacılar da görülen anomalilerden bahsedeceğim. Sonra da bilincin beyinden ayrı düşünülmesine olanak sağlayan modern bilimin mekanizmalarına değineceğim. Benim bugünkü konuşmamın ana konusu olan modern laboratuvar deneylerine bir göz atacağız. Ölümünden sonra insanlarla iletişime geçen ruhlardan ve kalp ameliyatlarından sonraki iyileşme döneminden bahsedeceğim. Araştırmamızın son zamanlarında bu konuda bir sürpriz ile karşılaştık. Son olarak da Susy Smith gibi daha önceden hiç duymadığınız ve Prens Diana gibi yakından bildiğiniz insanlar tarafından öbür dünyadan iletilen mesajlara değineceğim. Bu konuda sürekli konuşmalar yapan biri olarak şayet bu sunumu daha tartışmacı ve muhafazakar bir toplumun önünde yapıyorsam, tanınmış nöro-bilimci Warren Macaulik'in bir deyişini kullanırım: "Parmağımı ısırmayın, neyi işaret ettiğime bakın."

Bu fotoğraf, web sitesinde yazılana göre Tanrı'nın John'u adında bir medyoma ait. Brezilya'da yaşıyor. Bu arada içinizde

Tanrı'nın John'unu daha önce duymuş olanlar var mı? Varsa elinizi kaldırın lütfen. Pekala, şayet duymadıysanız web sitesine bakabilirsiniz. Bu adamın şifacılıkla ilgili herhangi bir eğitimi yok ve söylediğine göre transa geçip 30 farklı varlıktan yardım alıyor ve bu sayede psikolojik ve spiritüel teşhiste bulunmanın yanı sıra hiçbir bilgisi ve eğitimi olmamasına rağmen ameliyat bile yapabiliyor. Bu arada ameliyatlarını steril olmayan aletler ile ve oldukça garip koşullar altında yaptığını da söylemem gerekiyor. Ameliyat olan kişiler ameliyat sonrasında ağrı hissetmiyor, hızla iyileşiyor ve hiçbir enfeksiyona maruz kalmıyor. Yardım aldığını iddia ettiği "varlıklar" arasında Aziz Ignatius'tan Dr. Creuse'a ve hatta inanabilirsiniz Kral Süleyman'a kadar kişiler var. Bu doğru olabilir mi?

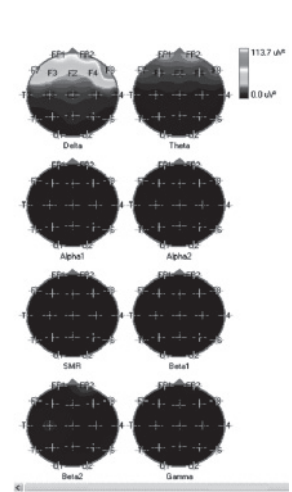
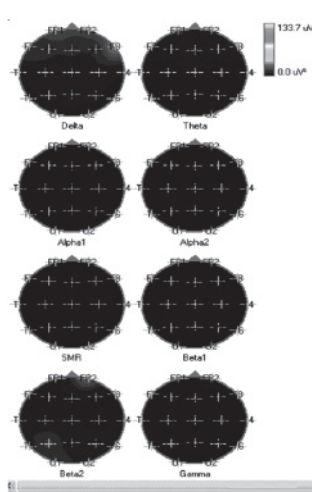
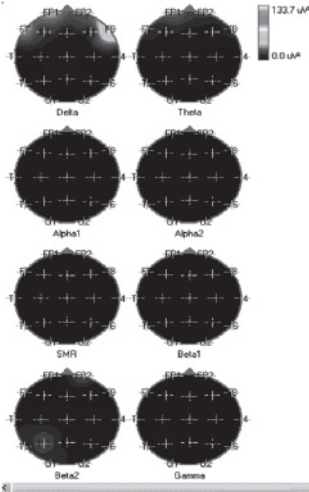
Göstereceğim şimdiki resimde birtakım grafikler de var. Bu resimde bir göz ameliyatı yapıyor. Bir bıçak alıyor, hasta uyanık ve anestezi almamış durumdayken korneayı kesiyor ve inanabilirsiniz hasta hiçbir acı hissetmiyor, yüzünü buruşturmuyor bile; hiç kan akıyor ve rahatsızlığından kurtulduğu gibi başka beklenmedik faydalar ile de karşılaşılıyor. Şimdi size Dr. Howard Hall ile gerçekleştirdiğimiz bir deneyin sonuçlarını göstereceğim. Dr. Hall, biri Princeton Üniversitesi deneysel psikoloji dalında, diğeri ise Redkin Üniversitesi klinik psikoloji dalında

olmak üzere iki doktora unvanına sahip. Casey Western Reserve Üniversitesinde profesör olarak çalışmasının yanı sıra caz ile de ilgileniyor. Özellikle pediatrik ipnoz ve pediatrik onkoloji üzerinde çalışıyor. Aynı zamanda bir sufi ve belki bazılarınız bunu daha önce duymuştur, Bağdat'ta yaşayan bir şeyh ile birtakım farklı çalışmalar yapıyor. Laboratuvarımızda yaptığı çalışmalardan bir örnek gösterdi. Bir buz kıracağına yanağına sapladı. Burada gördüğümüz, başında 19 kanallı EEG beyin dalgası elektrot başlığı olan

kişi Howard ve bu köşede gördüğünüz ise benim çenem. Howard, şu an yanağına buz kıracağına saplamak üzere.

Bunu, bir buçuk saat süren ve laboratuvara Hz. Muhammed'e dek uzanan atalarını çağırdığı meditasyondan sonra yapıyor. Şimdiki resimde yanağında bir buz kıracağına saplanmış olduğunuzu görüyorsunuz. Bunu herhangi bir antiseptik kullanmadan yapıyor. Bu araştırma boyunca daha deney başlamadan önce GDV (Gazdeşaj vizüalizasyon tekniği) ile kayıt yapıldı ve bu işlem tamamlandığında yanağındaki buz kıracağına ve elektrot başlığını çıkarttı. Bu cihaz çağdaş Kirlian fotoğrafları çekmeye yarar ve 10 parmakta bütün vücudun enerji alanını ölçen Çin Meridyen sistemine dayalı komplike algoritmaları kaydedebilir. Deney sona erdiğinde buz kıracağına çıktığı bölgede yanağa ait görüntünün olması gereken yerin boş olduğunu göreceksiniz. Bunu gördüğümde çok şaşırılmışım. Sanırım bu hoşunuza gidecek. Mutlak güç ile ilgili olarak bu tarz EEG özetleri bulunuyor. Yukarıdaki iki topografik beyin haritası

delta ve teta aktiviteleri, diğer ikisi alfa ve alttaki dördü ise düşük ve yüksek frekanslı beta aktiviteleri gösteriyor. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, meditasyonun ilk beş dakikası sonrasında ve meditasyonun sonunda aktivitenin daha az teta ve daha fazla alfa özelliğinde olduğunu ve Howard yanağına buz kıracağına soktuğunda normalde acı çekeceği, kas gerilimin artacağı ve aktivitenin yüksek frekanslı banttandır izleneceği beklenirken, tam tersine düşük frekanslı banttaki aktivitede artış görülmüş olmasıdır. Howard, uyanık olduğu halde fazlasıyla huzur içinde ve rahatlamış bir haldeydi.

Peki şimdi bu fenomeni nasıl açıklarsınız? Bu bir kandırmaca mı? Meditasyonun bir etkisi mi? İpnözün bir etkisi mi? Plasebo etkisi mi? Hepimizin zihinlerinde yarattığı bir çeşit grup süreci mi? Yoksa gerçekten ruhların yardım ettiği bir şifa verme şekli mi? Spiritüel etkenler, ölümden sonra bilincin hayatta kalışının bir göstergesi olarak, iyileşmede gerçekten bir role sahip mi?

Hastanelerin acil servislerinde söylenen bir söz vardır: “Toynak sesi duyduğunuzda bunu zebra sanmayın.” Bu cümleyi daha önce duymuş muydunuz? Birkaçınız evet. Şu anlama geliyor. Toynak sesi duyduğunuzda aklınıza ilk önce ne gelir? Atlar. Yani en alışıldık olasılık aklınıza ilk önce gelir. Eğer bu sesler atlardan gelmiyorsa o zaman eşek ya da katır olduğunu düşünürsünüz. Fakat bu da doğru çıkmazsa o zaman aklınıza zebra ya da deve gibi bir hayvanın sesi olduğu gelir. Tabii Afrika’daki insanlar için bu öncelikler farklı olacaktır. Anlatmak istediğim şu: Ölüm sonrası

bilincin hayatta kaldığını düşünmeden önce – bu zebra hipotezidir- sahtekarlık, ön yargı, deneycinin hatası olabileceği olasılıklarını ve deneğin zihin okuma gücü olduğu gibi birtakım psişik olasılıkları da gözden geçiririm. Bütün bunların ardından en önemli hipoteze varabilirim: Biz öldükten sonra da bilincimiz yaşamaya devam eder. Bilincin beyinden ayrı olduğu fikrinin çağdaş bilimle de uyum içinde olduğu konusunda birkaç şey söyleyeceğim. Size üç ayrı deneyden bahsedeceğim ve bu deneyleri elektrik mühendislerince yapılan deneyler ile karşılaştıracam.

Nöro-bilim üzerine aldığım eğitime göre, üç farklı deney türü vardır. Şimdi bunları kendi üzerimde göstereceğim. Lütfen beni izleyin. İlk deney türü bir korelasyon çalışması; başın arka kısmı olan bölgeye elektrot takarak beyin dalgalarını ölçeriz. Gözlerim kapalıyken birisi gözlerimin yanında ışık yakarsa, beyin dalgalarım daha yüksek frekanslı alfa dalgalarından düşük genlikli beta dalgalarına dönüşür. Işık gördüğümü hayal ettiğimde de yine aynı şekilde beyin dalgalarım alfadan betaya değişir. Bu, görsel deneyim ile başın arka kısmının bir korelasyon içinde olduğunu gösterir.

İkinci deney, bir uyarım deneyi. Farz edin ki kafamın arka kısmında bir delik açtım, -bunu tavsiye etmem elbette- buraya bir elektrot yerleştirdim ve örneğin manyetik aygıtlarla uyarıda bulundum. Başın arka kısmını uyardığımızda gözümde görüntü canlanacaktır.

Üçüncü deney bir çeşit operasyonu içeriyor. Bu deneyde başımın arka kısmında korteksimi bir müdahale ile

kestiğimiz takdirde görme yeteneğimin bir bölümünü yitirebilirim ve kör olurum. Bu üç deneyde, bilincin beyin tarafından yaratıldığı sonucuna varırız. Fakat bu nöro-bilimin bir çıkarımıdır. Peki bu sonuçta yanlış olan nedir?

Ben bir elektrik mühendisiyim ve daha küçük bir çocukken televizyonu parçalara ayırırdım. Şimdi benim bir televizyon olduğumu hayal etmenizi istiyorum. Pekala, ben bir televizyonum. Tüplerimin arkasına (eskiden televizyonlar tüplüydü) bir sonda takabilir, osiloskobun altına bakabiliriz, böylece sondanın aldığı küçük dalgalar olduğunu ve bunların da ekranda gördüklerimizle korelasyon içinde olduğunu görürüz. Daha sonra bir stimülatör vasıtasıyla devreye tanımlı sinyaller göndererek bunları da ekrandan izleyebiliriz. Üçüncü olarak tüplerden ya da devrelerden birini çıkardığımızı farz edelim, bu durumda ekrandaki görüntüyü de kaybederiz. Bütün bunlardan sinyalleri televizyonun kendisinin yarattığı sonucuna varabilir miyiz? Tabii ki hayır. Televizyona sinyallerin dışarıdan geldiğini biliyoruz. Televizyon, bilgi için bir alıcı anten görevini görüyor. O halde bir düşünün. Beyin, bilincin yaratıcısı mı yoksa bilinci algılayan bir anten mi? Nöro-bilim ve elektrik mühendisliği konularının benzer olduğunu görürsünüz. Eğer bu üç deney hipotezlerle doğrulukları kanıtlanmış olmasına rağmen geçerli olsaydı beyin bilincin yaratıcısı olduğu fikri de geçerli olur fakat aynı zamanda beyin bilinci algılayan bir anten olduğu da geçerlidir. Bu iki hipotezden hangisinin doğru olduğunu kanıtlamak için başka araştırma metotları gerekir. Beynin

bilincin yaratıcısı olmadığı fikri araştırmalarla da uyumludur; beyin bilinci algılayan bir anten olabilir.

Harvard Üniversitesinde profesör olan William James beyin bir anten -bir bilinç alıcısı- olduğu sonucuna vardı. Beyni uyarıcı deneyleri yapan, Mc Gill'den Dr.Wilder Penfield da beyin bir bilinç alıcısı olduğu sonucuna ulaştı. Fizyoloji ve tıp alanında Nobel ödülü kazanan Sir John Nicholls'ın vardığı sonuç da aynıydı. Peki bütün bunların günümüzle ne ilgisi var? www.veritas.arizona.edu web sitesinde (ilgilenirseniz girip bakabilirsiniz) araştırmaya katılan medyomlarla yaptığımız laboratuvar deneylerinin bulguları yer alıyor. Bu deneyler ile beyin yaratıcı olduğu hipotezi ile alıcı anten görevi gördüğü hipotezi test edildi. Eğer beyin bilinci yaratıyorsa o halde beyin öldüğünde bilincin de sona ereceği açıktır. Fakat eğer beyin bilinç için bir anten görevi görüyorsa, kontrollü koşullar altında gerçek medyomlarca da doğrulandığı gibi bilinç süreklidir. Bu yüzden medyomluk araştırması hangisinin önce geldiğini test eder: beyin mi zeka mı? Bu anlaşıldı mı? Evet. Güzel. Bu konuda Türkçe'ye de çevrilmiş bir kitap mevcut: *Ötealem Deneyleri: Ölümünden Sonra Yaşam Konusunda Önemli Bilimsel Kanıtlar** Bu kitapta birkaç deney türünden örnekler yer almakta. Bu kitap basılı olduğu ve alıp okuma şansınız olduğu için burada yazılanların üstünden geçmek anlamsız olacak. Bu nedenle sizinle ölümünden sonra bilincin devam

* *Ötealem Deneyleri: Ölümünden Sonra Yaşam Konusunda Önemli Bilimsel Kanıtlar*. Ruh ve Madde Yayınları

ettiğinin en önemli kanıtları olan kişisel deneyimlerimi de içeren son laboratuvar araştırmalarının sonuçlarını paylaşacağım. Şimdi çalışmamızın değişik evrelerinde çekilen bazı fotoğraflar var sırada. Bu sırada henüz lisans öğrencisi olan Larney Nelson, şimdi doktor unvanını aldı ve Laurie Campbell'ı medyum olmaya hazırlıyor. Bir sonraki

slaytta Laurie Campbell'ı bir başka deneyde gösteren birkaç yıl sonra çekilmiş bir resim var. Burada gördüğünüz medyum George Dalzell "Mesaj" adında bir kitap yazdı. George aynı zamanda

psikiyatri üzerine master derecesine sahip. O da medyum oldu. Bu resimde de beni ve Dr.

Julie Beischsel'i genç bir bayanın yanında otururken görüyorsunuz; Allison Dubois adındaki bu genç bayan dört yıl laboratuvar ortamında bulundu ve şimdilerde NBC'de

haftada bir yayınlanan ve çok izlenen "Medyom" adındaki televizyon programı Allison'ın yaşamından esinlendi. Allison, dört yıl boyunca

laboratuvar ortamında kontrollü deneyler yaptı ve oldukça dikkate değer sonuçlar elde etti.

Benim hayatımda ise çok sevdiğim birinin ölümüyle

birlikte, kullandığım metodolojide birtakım ilerlemeler oldu.

11 Şubat 2001 tarihinde resimde gördüğümüz büyük gözlüklü bayan, Susy Smith öldü.

Öldüğünde 90 yaşlarındaydı.

Parapsikoloji ve ölümden sonra bilincin sürekliliği konularında 30 kitabı bulunuyor. Onunla tanıştığымda 85 yaşındaydı. Beni bu alanın tarihi konusunda eğitmişti. Susy benim için bir büyükanne gibiydi. O da, bunu söylemekten gurur duyuyorum, beni torunu gibi görüyordu. Ölmeyi bekliyordu; bu sayede hala burada olduğunu kanıtlayabilecekti. Güçlü bir kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi. Onun ölümüne hazır değildim ve ölümünden sonra araştırmada bir gözlemci rolünü üstlenmektense araştırmada onun ruhunun temasa geçeceği kişi (denek) olmayı tercih ettim. Gerçekten sevdiğim birini kaybetmişim ve şunu bilmek istiyordum: "Araştırmaya katılan medyumlar bu konuda oldukça bilgili olan bu kadınla temas kurabilecek miydi?"

(Devam Edecek)

Kaynak: Dr. Gary E. Schwartz'ın 14-15 Mayıs 2005'teki I. İstanbul Parapsikoloji Konferansındaki konuşmasından alınmıştır.

Trans, Posesyon* ve Vecd Hali

Frederic W.H. Myers**

2. Bölüm

YOL şimdiye dek Posesyon vakalarımız için temizlenmiştir; en azından iddia edilen asli fenomen (umut ediyorum ki) anlaşılır kılınmıştır ve zaten tarif edilmiş ve resmen beyan edilmiş diğer fenomenlerle uyum içinde olduğu gösterilmiştir. Kendi özel posesyon hadiselerimize ilerlemeden önce ilk olarak bazı daha temel vakaları göz önünde tutmak en iyisi olacaktır; Bay Stainton Moses veya Bayan Piper'inkiler.

Telepati ve telestezi arasında bir ayrım yapmaya gayret ederken zorlukları tanımamıza rağmen bu bizi gene posesyon ve vecd haliyle uğraşırken bıraksa da buna rağmen bazı geçici sınıflandırma şemalarını yapmaya girişmeliyiz. Kısmi bir tezahürle ilgili olarak onun yeni başlayan bir posesyon mu yoksa yeni başlayan bir vecd hali mi olduğunu veya hatta organizmanın direkt olarak yabancı bir ruh tarafından mı yoksa kendi enkarne ruhu tarafından mı kontrol edildiğini söyleyemeyebiliriz. Görünüşte ilk adım şuur dışı benliğin askıda oluşu ve şuuraltısal benliğin baskın halde oluşudur; bu bazı nadir vakalarda otomatistin bütün bedeninin şuuraltısal benlik veya enkarne ruh tarafından kontrol edildiği ama dezenkarne ruhlarla hiçbir ilişi belirtisinin olmadığı bir trans şekline (veya şimdiye dek ikincil şahsiyet dediğimiz şekle) sevk eder. Transın sonraki şekli enkarne ruhun, bütün beden üzerinde kontrol sağlasın veya sağlamasın, ruhsal aleme gezintiler yaptığı veya orayla karşılıklı telepatik görüşmeler yaptığı haldir. Ve son olarak, orada bir diğer, bir dezenkarne ruh tarafından yapılan posesyon transı vardır. Elbette bu üç temel tüpteki trans arasında her zaman ayrım yapamayabiliriz; sonradan göreceğimiz gibi onların kendileri farklı dereceleri ve çeşitlemeleri kabul ederler.

* Posesyon kelimesi, bu makalede Ruhçuluktaki obsesyon teriminden farklı bir anlamda kullanılmıştır. (Ç.N.)

** Frederic W.H. Myers: Trinity College, Cambridge'in akademik üyesi ve 19. yüzyılın klasik bilim adamı. İtibarlı bir psikik araştırmacı ve *İnsan Şahsiyeti ve Onun Bedensel Ölümünden Sonra Hayatta Kalması* kitabının yazarı. 1882'de Henry Sidjwick, William Barrett ve Edmund Gurney ile birlikte Society for Psychical Research'ü kurmak için bir araya geldi.

Benim trans posesyonunun ilk şekliyle ilgili olarak bildiğim en çarpıcı vaka saygıdeğer C. B. Sanders'inkidir; onun trans kişiliği kendisini daima "X+Y=Z" ismiyle çağırıştır. Normal Bay Sanders'in hayatı görünüşte özel bir türdeki Presbyterian doktrinine bağlı bir çevre içinde geçmiştir ve orada onun maruz kaldığı trans tezahürlerinin onun bir papaz olarak bulunduğu konumla çatışacağı için Bay Sanders adına bir korkuya sebep olduğu görülmektedir; gerçekte onun ıstırap çektiği ilk birkaç yılda o bu tekensiz dertli vakasını şeytani etkenliğin bir sonucu olarak görme eğiliminde olmuştur. Onun bazı arkadaşları da "X+Y=Z"nin "onun tabutu" dediği normal Bay Sanders ile kendi ilişkisiyle ilgili olarak çok fazla ağız sıklığı bulmamız muhtemelen şaşırtıcı değildir. Sunulan çok az açıklama onun kitabında ilerletilen temel doktrinlerin biriyle uyum içinde görülmektedir. "X+Y=Z" tarafından yapılan iddia açıktır ki o doğal olarak ona ait olan yüksek yetenekleri uygulayan Bay Sanders'in enkarne ruhunu temsil edebilmektedir. O der ki; bu ruhsal alemdeki sahneleri tasvir eden ölmekte olan kişilerde ve kendi deneyiminde "tabut"u benzer şekilde

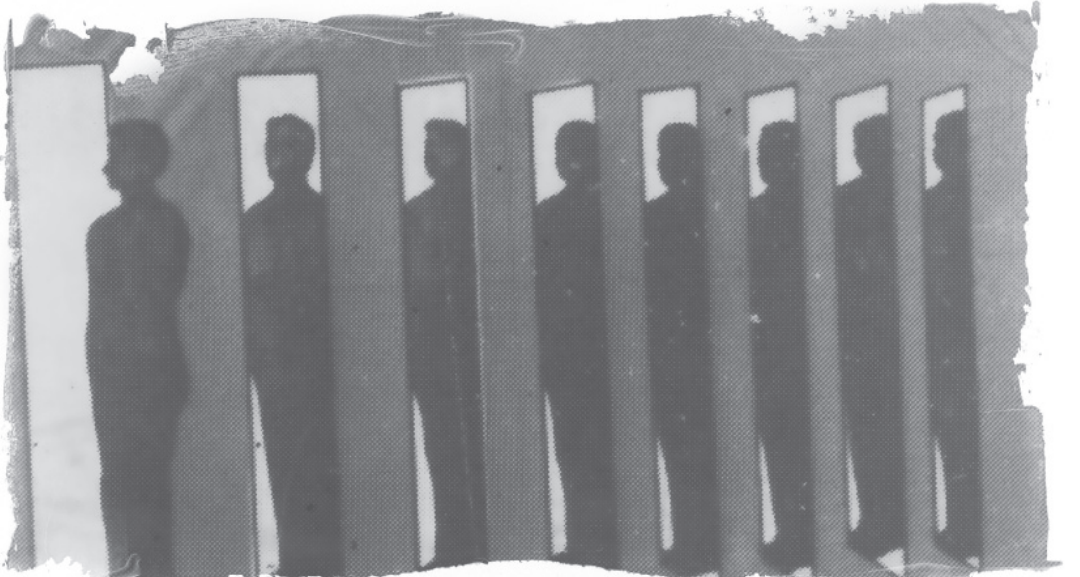
etkilendiğinde ve ruhsal vizyona karşı bedensel engeller süpürüldüğünde sık sık meydana gelir.

O zaman bu vakada şuuraltısal benliğin organizmanın tam kontrolünü aldığı, kendi telepati ve telestezi güçlerinin tatbikatını yaptığı ama dezenkarne ruhlarla hiçbir direkt iletişim delili göstermediği görülür.

Burada verdiğim Profesör Thoulet'in vakası böylesi bilginin vecd hali içindeyken öğrenilebileceğini önerir; -ruhsal alemde kısa bir gezinti sırasında bir uyuyana bir mesaj iletilmesine rağmen- mesaj bir süre için sembolik bir şekil içinde hatırlanmıştır ve sonra uyuyan tam normal uyanıklık haline geri döndüğünde hızla unutulmuştur. Dikkat edilmesi gereken şey kendisine ruhsal gezintiyi attığım uyuyan kişilik ilk başta uyanmış organizmayı kontrol ediyormuş gibi görülmektedir. Yani Profesör Thoulet kısmen transa girmişti veya kendi ruhu veya şuuraltısal benliği tarafından posede edilmişti.

Proceedings, S.P.R, cilt:11, sayfa 503-5'ten naklediyorum; Profesör Thoulet aşağıdaki gibi Profesör Richit'e yazar:

"17 Nisan 1891...1967 yazı sırasında yaş farkına rağmen N.I.F.'nin resmi olarak

asistanı ama gerçekte arkadaşşıydım. O ise donanma için çalışan bir memurdu. Bir çökme sonucu uzun süre önce terk edilmiş olan Vogera'nın yakınında Piodmont'ta, Rivanazzaro'daki eski bir sülfür madenini keşfederek yeniden kurmaya çalışıyordu.

Aynı odada kalıyorduk ve ilişkimiz bir baba oğul ve ağabey ilişkisi gibiydi.

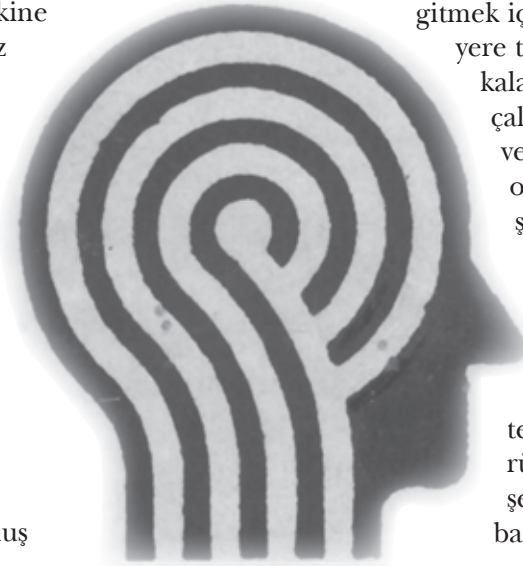
Toulon'da yaşayan ve biraz tanıdığım Madam F.'nin kısa süre sonra yatakta tutulacağını biliyordum; bu gerçek hakkında farklı olduğumu söyleyemem çünkü o M.E.'yi ilgilendiriyordu; ama o bende çok fazla duygulanmaya sebep olmadı; o ikinci çocuktuktu, her şey iyi gidiyordu ve M.F. endişeli değildi. Ben de iyi ve sakinim. Birkaç gün önce Burgundy'de annemin bir binek arabasından düşmüş olduğu doğruydum; ama düşmenin kötü sonuçları olmamıştı ve beni o konuda bilgilendiren mektup orada hiç hasarın olmadığını da bana söylemişti.

M.F. ve ben bitişik odalarda kalıyorduk ve sıcak olduğu için aradaki kapıyı açık bıraktık. Bir sabah aniden yataktan sıçradım, odamı geçtim, M.F.'ninkine girdim ve 'Henüz şimdi küçük bir kızın oldu; telegram öyle diyor...' diye bağırarak onu uyandırdım. Bunun üzerine telegramı okumaya başladım. M.F. ayağa kalktı ve dinledi; ama bir anda uyuyor olmuş

olduğumu anladım ve sonuçta telegramım sadece inanılmayacak bir rüyaydı ve sonra aynı zamanda, bir şekilde elimde olan ve hakkında üç satır okuduğum, kelime kelime okuduğum bu telegram sanki biri onu açıkça taşıyormuş gibi gözlerimin önünden çekilir gibi görüldü; imajları hala kalmış olmasına rağmen kelimeler gözden kayboldu; telegramın geri kalanı sadece bir şekillen, hecelemiş olduklarım aklımda kaldı.

Bir şey kekeleydim; M.F. ayağa kalktı ve beni yemek odasına götürdü ve bana hecelelediğim kelimeleri yazdırdı; hafızamdan kaybolmuş olmalarına rağmen resimleri hala gözümün önünde kalmış olan satırlara geldiğimde bir şekilde onları çizerek onların yerine noktalar koydum. Telegramın ortak terimlerle yazılmadığına dikkat edin; orada yaklaşık ondan altı satır vardı ve onların ikiden fazlasını okumuştum. Sonra uygunsuz giysilerimizin farkına vararak M.F. ve ben gülmeye başladık ve yataklarımıza geri gittik.

İki veya üç gün sonra Torea'ye gitmek için ayrıldım; beyhude yere telegramın geri kalanını hatırlamaya çalıştım; Turin'e gittim ve rüyamdan sekiz veya on gün sonra N.I.F.'den şu telegramı aldım: 'Direkt gel, haklıydın.' Rivanazzaro'ya geri döndüm ve N.I.F. bana önceki gün aldığı bir telegram gösterdi; onu rüyamda gördüğüm şekilde tanıdım; başlangıç kesinlikle

yazmış olduğum gibiydi ve son, yine gördüğüm kelimeleri okumamı sağlayan, tam çizdiklerim gibiydi. Sınırlamanın önceki akşam üzeri geldiğine lütfen dikkat edin ve İtalya'da olan ben zaten Fransa'da mevcut olmuş olan bir şeyi görmemiştim -bu benim zorlukla anlayabileceğim bir şeydir- ama ben onu var olmadan veya var olamadan on gün önce görmüştüm; onun duyurduğu olay daha meydana gelmemişti. Bu fenomeni hafızamda döndürdüm ve birçok kereler onun hakkında akıl yürüttüm; onu açıklamaya çalıştım, biraz zihinsel gerilimle onu bir şeyle, önceki bir sohbetle bağlamaya çalıştım, bir analogiyle, bir istekle ve hepsi beyhude yereydi. 'M.F. öldü ve yazdığım kağıt kayboldu. Eğer onun hakkında bir adalet mahkemesi huzuruna çağırılıyordum maddi bir kanıt sunamazdım ve yine içinde var olan iki şahsiyet; hayvan ve bilgin, bu konu üzerinde o kadar sık tartıştı ki bazen şüphe ediyorum. Bununla birlikte hayvan her zaman bir hayvan gibi inatçı olan, sürekli olarak gördüğümü ve okuduğumu ve eğer biri bana böyle bir hikaye anlatsaydı ona inanmayacağımı kendime söylemenin faydasız olduğunu tekrar ediyor. Onun meydana geldiğini kabul etmeye mecburum.'

J. THOULET

*Nancy'de Bilim Fakültesi Profesörü
Profesör Richet Ekleri*

M. Thoulet bu mektuptaki bütün detayları sonradan onayladı. O artık bu hikayenin herhangi bir yazılı izine sahip değil ama onu hatırlayışı mükemmel berraklıkta. O beni, telegramın gerçek bir nesne gibi

gördüğü ve okuduğu hususunda ikna etti..."

Şimdi dezenkarne ruhlarla iletişimin iddia edildiği son zamanlardaki en dikkate değer vakaya geçmeliyiz; Swedenborg'unkine... Onun geride bıraktığı delilsel konu birçok yıl bu kadar çok ölmüş ruhla bir birliği iddiasıyla karşılaştırıldığında çok azdır. Ama yarım düzine "delilsel vakaların" hakikat vurgusuyla onun günlüğüne dağıldığını düşünüyorum -ve aynı zamanda -fikrimce- ruhsal alemin biraz hakiki deneyim olmadan Swedenborg en kötü hatalarının bile çözümü kavuştuğu hakikat atmosferine girmiş olamazdı. Swedenborg'un ruhlar alemi üzerine yazıları iki temel sınıfa ayrılır; sınıflar kolayca bölünmese bile. Orada deneysel yazılar olduğu kadar dogmatik yazılar da vardır. Bu sınıflardan birincisi onun bu dünyada gördüğü ve hissettiği şeylerin ve önerdiği hakiki deneyimlerden kanunlarla ilgili sonuç çıkarmalarının anlatımını içerir.

Diğer taraftan Swedenborg'un yazılarının ikinci veya saf dogmatik kısmı vardır; ona yazıların içsel manası üzerine sözde ruhlar tarafından verilmiş olan talimatların kayıtları vardır. Onun önceden kabul edilmiş fikirlerinin sadece yansımaları ve akisleri...

Bütün olarak Swedenborg'un hikayesinin -ölümlü insan tarafından yaşanan en garip hayatlardan biri- kendisine hususi olarak verilip yavaşça inşa edilen bilgiyi tahrip edici olmaktan ziyade teyit edici olduğunu ama hususi olarak tehlikeli, müjdecî olduğunu söyleyebilirim.

Bahsedilecek sıradaki makale D. D. Home'unkidir. Home'un vakasında

bir kaydına sahip olduğumuz ve en uzun celse dizileri boyunca onun şuuraltısal benliğinin trans sırasında onu asıl kontrol eden ruh olduğu ve bununla birlikte ara sıra tam posesyon sağlayan diğer ruhlar için aracı olarak davrandığı görülür.

Ama Home vakasında mevcut delile çok fazla değer atfetmeme rağmen bu vakanın deney ve kayıt için sağladığı paha biçilmez şans, bilim dünyası tarafından tamamen bir köşeye atıldığı için bu üzücüdür. Maalesef Home'un translarıyla ilgili kayıt ve iletişim kuran ruhların kişisel kimlikleri ile ilgili delil yetersizdir. Onun ismi dünyada o varken meydana gelen telekinetik fenomenlerle bilinir hale gelmiştir ve bunların en iyi anlatımlarını Sir William Crookes'a borçluyuz. Zaten açıkladığım gibi benim niyetim bunlarla uğraşmak değildir ama Stainton Moses vakasında olduğu gibi onların bu vakada tezahürlerinin bütünsel bir parçasını oluşturdukları anlaşılmalıdır. Onların detaylı anlatımı için okuyucu Home'un hayatı ve deneyimlerine danışmalıdır.

(Devam Edecek)

Survivalist Society web sitesinden çeviren:
Burak Erker

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

02 EYLÜL	Eğitim ve Toplumsal Hayat.....	Levent KOSOVA
09 EYLÜL	Ruhsallık ve Hayatımız.....	Alpaslan CEBBAROĞLU
16 EYLÜL	Enerji Alanımızı Korumak.....	Tülin ETYEMEZ
23 EYLÜL	Uyanmaya Başlamak.....	Cemal GÜRSOY
30 EYLÜL	Bayram tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.	

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zariği Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

2 EYLÜL	Hayat Devam Ederken Düşünülecek Hususlar-2.....	Ercüment KAYA
9 EYLÜL	Kendi Kendine Telkin.....	Günay YALÇIN
16 EYLÜL	Alışkanlıklardan Nasıl Kurtuluruz?.....	İsmet YALÇIN
23 EYLÜL	Kayıpların Anlamı ve Bize Öğrettikleri.....	Adnan ERSOY
30 EYLÜL	Bayram tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.	

Yer: Necatibey Cad. No: 72/7 06430 • Tel: (0 312) 231 28 57 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz tatili nedeniyle etkinliklere ara verilmiştir.

Yer: Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
Tel: (232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz tatili nedeniyle etkinliklere ara verilmiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 Tel: (0 322) 454 60 29
E-mail: adrad@ttnet.net.tr

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezegen: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	20 YTL
Agarta: Rene Guenon.....	12 YTL	Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz.....	17 YTL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre.....	4,5 YTL	Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	7,5 YTL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	9 YTL	Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal.....	17,5 YTL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi".....	9 YTL	PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti.....	9 YTL
Batık Ülke Mu Uygurluğu: H. Stephan Santesson.....	9 YTL	Psikosentez: Will Parfitt.....	8,5 YTL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak.....	4,5 YTL	Psşik Becerilerinizi Geliştirin: E. Hoffman.....	9 YTL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	19 YTL	Ruhsal Alemin İşği: Silver Birch.....	8 YTL
Büyük İnişiyeler: Edouard Schure.....	30 YTL	Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	5 YTL
Büyük Sintez: Tekamül: Ergün Arıkdal.....	11 YTL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	8,5 YTL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	8 YTL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	9 YTL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin.....	6 YTL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny.....	8 YTL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann.....	9 YTL	Ruhsal Hayatın Değişimi/ Metamorfoz: Rudolf Steiner.....	6,5 YTL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	17,5 YTL	Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal.....	7 YTL
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal.....	6,5 YTL	Rüyalar: Seveda Yücesoy.....	13 YTL
Devre Sonu: Ergün Arıkdal.....	18 YTL	Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	25 YTL
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach.....	6 YTL	Sevinç ve Güzellik Alemleri• Kader Bilmececi: A. Pauchard.....	6 YTL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue.....	25 YTL	Sonsuz Yüce Yol: Mehmet Fahri Öğretici.....	6 YTL
Enerjiler: John G. Bennett.....	7 YTL	"Suur" Gerçeğin Araştırılması: P. D. Ouspensky.....	6 YTL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine.....	8 YTL	Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama.....	15 YTL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Tanımlam ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin.....	18 YTL
Eon: Jean E. Charon.....	9 YTL	Tekrar Doğuş 1. Cilt.....	10 YTL
Ezamanlılık: Allan CombsMark Holland.....	8,5 YTL	Tekrar Doğuş 2. Cilt.....	11 YTL
Evrensel İnsan: Ergün Arıkdal.....	15 YTL	Tekrar Doğuş 3. Cilt.....	11 YTL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	7,5 YTL	Tüm Yönleriyle Medyomluk: Ergün Arıkdal.....	10 YTL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	6 YTL	Umut Haberleri: Paola Giovetti.....	11 YTL
Gelen İyiliğin Habercisi: G. I. Gurdjieff.....	4 YTL	Uzay Gemilerinde: George Adamski.....	8 YTL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff.....	17,5 YTL	Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger.....	7 YTL
Gerçek Vartık Ruhtur: Leon Denis.....	8 YTL	Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	7 YTL
Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal.....	8 YTL	Vizüalizasyon: Ursula Markham.....	8,5 YTL
Gök yüzüne Merdiven: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Yaşamın Amacı-Kendini Bilmek: E. Arıkdal.....	10 YTL
Günlük Sofoloji: Jean Yves Pecollo.....	9 YTL	Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel.....	4 YTL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts.....	11 YTL	Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	6 YTL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	9 YTL	Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler: P.M.H. Atwater.....	15 YTL
Hinduizm: Swami Nikhilananda.....	14 YTL	Yüce Benliğin Bilgeliliği: Paul Brunton.....	11 YTL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik.....	7 YTL	Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin.....	18 YTL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton.....	9 YTL	Zaman Enerjisi: Murry Hope.....	9 YTL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	13 YTL	*****	
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	20 YTL	Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır).....	4 YTL
İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal.....	6 YTL	(Yurt içi abone: Yıllık).....	48 YTL
İnsanın Kaderi: Edgar Cayce.....	11 YTL	(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	40 YTL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	7,5 YTL	(Yurt dışı abone: Yıllık).....	65 Euro
İsa Keşmir' de mi Öldü?: S. Obermeier.....	7 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	7 YTL
İsis ve Osiris: Plutark.....	12,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	8 YTL
Karma ve Tekrar Doğuş: Dr. H. Motoyama.....	11 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	8,5 YTL
Kartalin Uçuşu: J. Krishnamurti.....	9 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	9,5 YTL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	16 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	11,5 YTL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami.....	20 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	16 YTL
Keops ve Sfenks: Georges Barbarin.....	8,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	18 YTL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	15 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	22 YTL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin.....	18 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	25 YTL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması: R. Eugene Davis.....	4,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	28 YTL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	7,5 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	30 YTL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	6 YTL	Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	36 YTL
Manyetizm: Ergün Arıkdal.....	8 YTL		
Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal.....	9 YTL		
Mısı'ın Ötüler Kitabı.....	18 YTL		
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	7 YTL		
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokathi.....	8 YTL		

Meta Yayınları

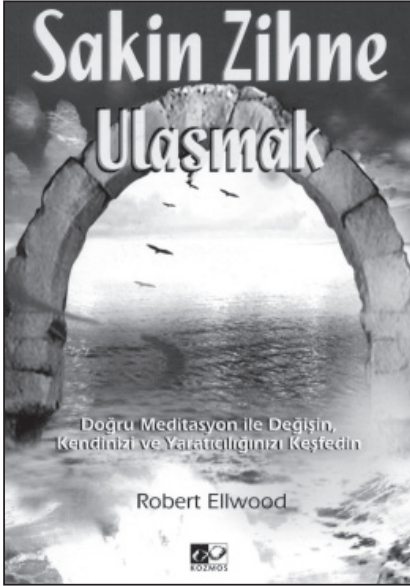
Fiyat Listesi

<i>Çılgın Sarkaç: Itzhak Bentov</i>	18 YTL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle</i>	10 YTL
<i>Dünya'ya Mektup: Elia Wise</i>	15 YTL
<i>Emmanuel'in Kitabı: Judith Stanton, Pat Rodegast</i>	17,5 YTL
<i>Göksel ve Yerel Işımlar: Wilton Kullmann</i>	9 YTL
<i>Hiçlik Denen Yer: Zeynep Camat</i>	13 YTL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham</i>	9,5 YTL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom</i>	12 YTL
<i>Kızılgeril Bilgeligi: Timothy Frecke</i>	9,5 YTL
<i>Küçük mucizeler: Judith Leventhal</i>	9,5 YTL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer</i>	11 YTL
<i>Koşulsuz Mutluluk: H. R. Cushnir</i>	10,5 YTL
<i>Mandala: Helga Fiala</i>	16 YTL
<i>Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz</i>	15 YTL
<i>Mong: Hendrick Vannek</i>	9 YTL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi: Robin Norwood</i>	13 YTL
<i>SQ: Ruhsal Zekamıza Bağlıntı</i>	
<i>Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall</i>	18 YTL
<i>Strese Son!: Alix Kirsta</i>	20 YTL
<i>Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati</i>	17,5 YTL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann</i>	10 YTL

Kozmos Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak: Robert Ellwood</i>	9 YTL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin: K. S. Davis</i>	9 YTL
<i>Kendi Kendine Geşeme: Karl O. Steober</i>	9 YTL

Ege Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği: Jonathan Drake</i>	14 YTL
<i>Batık Kıta Mu'nun Çocukları: James Churchward</i>	14 YTL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol: David Tame</i>	13 YTL
<i>Bilinmeyen Jung: Stephan A. Hoeller</i>	13 YTL
<i>Bitmemiş Senfoniler: Rosemary Brown</i>	9 YTL
<i>Çocuğumuzun Ruhsal Eğitimi: D. Carroll</i>	14 YTL
<i>Çocuklara Ö: Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu: D. Loomans-J. Loomans</i>	15 YTL
<i>Frodo'nun Arayışı: Robert Ellwood</i>	13 YTL
<i>Geleceğe Ait Kütle Rüyalari: H. Wambach</i>	13 YTL
<i>Geleceğin Psikolojisi: Stanislav Grof</i>	14 YTL
<i>Hermes: Metinler ve Çalışmalar</i>	13 YTL
<i>İngelenin İyileştirici Gücü: M. L. Rossman</i>	13 YTL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji: Pappus</i>	7,5 YTL
<i>İyileşmenin Sıması: Dr. Edward-</i>	
<i>C. Whitmont</i>	13 YTL
<i>Kabile Geri Döndü: Janet Cunningham</i>	13 YTL
<i>Kalbin Dili: Dr. Paula M. Reeves</i>	13 YTL
<i>Kaos: John Briggs-F.David Peat</i>	11 YTL
<i>Kayıp Kıta Mu: James Churchward</i>	15 YTL
<i>Kendi Kendine Telkin: Emile Coue</i>	10 YTL
<i>Kutsal Evrim: Edouard Schure</i>	13,5 YTL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı: Gündüz Öğüt</i>	9 YTL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri: W. Budge</i>	8,5 YTL
<i>Mısırların Kökeni: A. Le Plongeon</i>	11 YTL
<i>Mudralarla Şifa "Parmak Yogası": G. Hirschi</i>	12 YTL
<i>Mu'nun Kutsal Sembolleri: J. Churchward</i>	14 YTL
<i>Nehrin İki Yakası: Gündüz Öğüt</i>	10 YTL
<i>New Age (Yeni Çağ): Lorna St. Aubyn</i>	8,5 YTL
<i>Okültizm: M. Reşat Güner</i>	10 YTL
<i>Perilerin Gerçek</i>	
<i>Dünyası: Dora Van Gelder</i>	10 YTL
<i>Psikoyolculuk: John Perkins</i>	8,5 YTL
<i>Psirik Arkeoloji: Stephan A. Schwartz</i>	14 YTL
<i>Psirik Şifacılık: Alfred Stelter</i>	14 YTL
<i>Refleksoloji: David F. Vennells</i>	12 YTL
<i>Reiki: B. Müller-H. H. Günther</i>	13 YTL
<i>Ruhsal Şifa: Dora Kunz</i>	14,5 YTL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın: G. Öğüt</i>	10 YTL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları: F. Sills</i>	12 YTL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler: P. Brunton</i>	7 YTL
<i>Şafağı Getirenler: Gündüz Öğüt</i>	9 YTL
<i>Şakvalar ve Enerji Alanları: D. G. Kunz</i>	12 YTL
<i>Tüm Yönleriyle Reiki: Walter Lübeck,</i>	
<i>Frank Arjava Petter, Wiliam Lee Rand</i>	14 YTL
<i>Uyanış: Charles T. Tart</i>	14 YTL
<i>Yanbaşımızdaki Bilgelik:</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i>	13 YTL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi: R. Sheldrake</i>	13 YTL
<i>Zamanda Yolculuk: J. H. Brennan</i>	10 YTL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Geşeme Teknikleri: Reşat Güner</i>	10 YTL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Büyük İnisiyeler

Eduard Schure

Ruh ve Madde Yayınları tarafından yayınlanan "Büyük İnisiyeler" Ruh'tan maddeye doğru inisi, evrenin tanrısal ışığı ile ruhsal alemin kudret ve bilgisini taşıyan, büyük yol göstericileri, insanları aydınlatanları, büyük vazifelileri, büyük organizatörleri anlatmaktadır. Ruhsal alemin kudret ve bilgisini taşıyan bu büyük yol göstericiler; Rama, Krişna, Hermes, Musa, Orfe, Pisagor, Eflatun, İsa, Muhammed ve Zerdüş. Ruh ve Madde Yayınları tarafından Zerdüş'te ve Muhammed Peygamber kitabına sonradan ilave edilmiştir. Aklın ve ruhun ihtiyaçlarına, sorunlarına, arayış ve tatminlerine cevap bulmaya çalışan ve insanın gelişmesine uygun olarak gelişen din ve bilim, temelde BİR ve TEK olan hakikati iki ayrı yönden ele almaktadırlar. Edouard Schure'nin özgün üslubuna sadık kalıp metnin anlaşılır bir dille çevrilmesini üstlenen Bilyay Vakfı yayın kuruluşunun bu özenli çalışması, önemli bir boşluğu dolduracaktır..

704 sayfa

Ruh ve Madde Yayınları

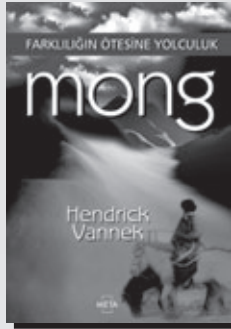
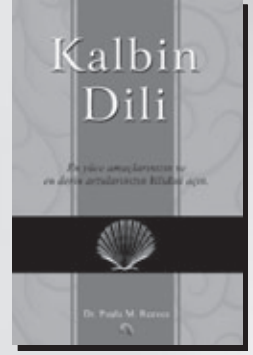
Kalbin Dili

Dr. Paula M. Reeves

"Elinizden geldiğince dolu bir yaşam sürmeye yüreğiniz var mı?" Paula Reeves kitabında okurlarına bu soruyu yöneltiyor. Bu kitabı tarafsız bir biçimde okuyamazsınız. Kitabı okurken, onun da sizi okuduğunu fark edeceksiniz. İncelikli ama bir o kadar da etkili yollardan sizi daha dolu, daha gerçek ve daha yaratıcı bir yaşam sürmeye davet ettiğini göreceksiniz. Bu açıdan Kalbin Dili bir sanat eseridir.

240 sayfa

Ege Meta Yayınları

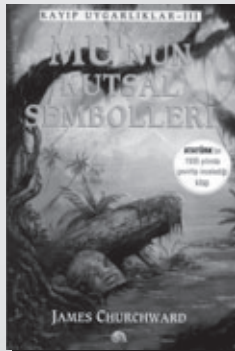
Mong

Hendrick Vannek

Yaşam denen bu büyük ve gizemli yolculuğun öyküsünü, ancak bize verilen bir avuç harf ile kağıda dökebiliriz. Sözcükler, cümleler, bölümlerle dolu sayısız kitap yazmak için kendi harflerimizi seçme özgürlüğüne sahibiz. Sözcükler, cümleler, hikayeler kendi elimizle yarattıklarımızdır. Hendrick Vannek'in kahramanı Mong, hür iradesiyle seçtiği bir avuç harfle farklılığın ötesine doğru bir yolculuğa çıkarken her eylemiyle bize şu gerçeği hatırlatıyor. „Dünyadayız ama dünyaya ait değiliz“ Farklılığın ucubelik olmadığı bir zamandayız. Mong'u ve kitabı değerli kılan da bu!.

176 sayfa

Meta Yayınları

Mu'nun Kutsal Sembolleri

James Churchward

Serinin 3. Kitabı. Mu ülkesi, Pasifik Okyanusu'nda, Amerika ile Asya arasında bulunan büyük bir kıta üzerinde yerleşmişti. Mu kıtası, günümüzden yaklaşık 12.000 yıl önce çok büyük depremlerle çökmüş ve bu büyük uygarlık 60 milyon insanla birlikte kocaman bir sualtı mezarlığı hâline gelmiştir. Bu kitabın yazarı, James Churchward, kayıp Mu Uygarlığı'na ait parçaları bir araya getirmek ve bunların doğruluğunu belgelemek için elli yılını harcamıştır.

272 sayfa

Ege Meta Yayınları